

LỜI DẠY CỦA GÁP-RI-ÊN CHO ĐA-NI-ÊN

Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh. Xin chào, các bạn.

Trời rất nóng, để ở trong đền tạm sáng hôm nay, nhưng rất vinh dự được có mặt ở đây. Rất vui mừng rằng chúng ta có thể—có thể đến vào ngày hôm nay vì buổi nhóm này. Và đã công bố rằng tôi sẽ có một sự học hỏi bây giờ về *Bảy Mười Tuần Lễ Của Đa-ni-ên* này. Điều đó ràng buộc trong phần còn lại Sứ điệp trước khi tôi có thể đi tiếp với—với Bảy Ấn. Đó là, Bảy Ấn; Bảy Tai vạ; Bảy Tiếng Kèn; Ba Tai nạn; người đàn bà có mặt trời bao bọc; con quỷ sắc đỏ bị đuổi ra; một trăm bốn mươi bốn ngàn người được đóng ấn; hết thảy đều xảy ra giữa thời gian này. Và tôi nghĩ tôi sẽ phải đi vào điều này trước tiên.

² Bây giờ, trời thì nóng. Chúng ta không muốn ngồi quá lâu, đúng như chúng ta có thể. Và đây là mùa nóng, thường thường, ít người, đó là khi dân sự không đi nhà thờ thường xuyên. Và, đặc biệt, và hết thảy mọi người đều muốn lấy cho mình những chỗ có máy điều hòa, và đại loại như vậy, ở đó thì dễ chịu. Chúng ta mong ước mình có được điều đó, nhưng vào lúc này thì chúng ta chưa có nó.

³ Nhiều bậc tiền bối của chúng ta đã ngồi bên ngoài trong lúc mặt trời nóng cháy. Khi tôi nghĩ về lời xin lỗi với dân sự vì không có một phòng có máy điều hòa, những ý tưởng của tôi luôn luôn trôi về với Phi Châu nơi họ nằm ở đó trong những trận bão kia, và họ những phụ nữ tóc xõa xuống trên mặt họ, nằm đó cả ngày lẫn đêm, không hề rời chỗ nơi họ đang nằm; không ăn, uống, không làm gì cả, ở lại ngay đó chỉ để thỉnh thoảng, nắm bắt một, hay hai Lời, của Chúa.

⁴ Tôi có thể nghĩ đến Mê-xi-cô khi trời rất nóng đến nỗi, thành thật mà nói, tôi ngồi trong phòng có máy điều hòa và cố quạt cho mình, vì trời quá nóng. Và rồi thấy dân chúng đến đó lúc chín giờ sáng, trong khu vực rộng lớn đó, và không có chỗ, để ngồi xuống.

Những người đau ốm, đau thật sự, đang hấp hối, đau ốm; bệnh ung thư, khối u; và những bà mẹ đau ốm, những em bé, nhỏ đang hấp hối và mọi thứ, đứng ngay ở đó trong ánh mặt trời nóng sôi sục đó, không ở đâu có bóng mát, và chỉ dựa vào người khác từ chín giờ sáng đến chín giờ tối, chỉ để nghe ba mươi phút qua người thông dịch, và thấy các công việc của Chúa. Ngồi ở đó và chờ đợi, mặc áo quần to nặng nề cũ kỹ, họ mặc đồ mùa đông và mùa hè. Đó là hết thấy những gì họ có.

⁵ Và rồi tôi nghĩ về việc nằm ngoài đó trong những cánh rừng kia, bằng cách nào họ có thể mang những người đau ốm đó vào, mà thậm chí không thể di chuyển được. Và ở Ấn Độ, khi họ sẽ chất thành đống xuống, rồi đặt người này nằm trên người kia, người này nằm trên người kia, như thế, với bệnh phung và những bệnh truyền nhiễm; nơi đó người ta sẽ kéo lê họ qua, và ra ngoài các đường phố, và để họ trong cái nóng đó, mặt trời xúr nhiệt đới, đang sôi lên. Trong những trận bão, và lóe lên tia chớp, cùng những thứ như thế, họ có thể nằm ngay ở đó trong sức nóng mặt trời và bão táp đó, và mọi thứ, mà không bao giờ di chuyển hay phàn nàn, chỉ...và cố gắng bắt lấy một Lời của Đức Chúa Trời, thỉnh thoảng, điều gì đó cho linh hồn của họ. Thế thì tại sao sáng nay chúng ta phải xin lỗi, khi có một mái nhà trên đầu chúng ta, những chiếc quạt máy đang chạy? Chúng ta nên hổ thẹn nếu chúng ta phàn nàn về điều đó.

⁶ Vì thế tôi nhớ cách đây không lâu, ở một hòn đảo, một trong những hòn đảo ở ngoài Biển Nam, tôi đang có một buổi hầu việc ở đó tối hôm ấy. Và, ồ, một cơn bão đến gần. Ồ, tôi chưa bao giờ thấy một trận bão như vậy, cứ một tia chớp lóe lên sau một tia chớp khác, thấp sáng cả vùng quê. Và cách mà những ngọn gió đang thổi đến nổi cây cối nằm rạp dưới đất. Tôi nói, “Ồ, chúng thì...Mình có thể cởi bộ đồ ra cũng được, bởi vì không có ai ở dưới đó.”

⁷ Trong chốc lát một chiếc xe hơi nhỏ lui tới gần cửa, và người nào đó gõ cửa, sẵn sàng để đi.

Và tôi nói với chàng trai, người đó có thể nói tiếng Anh, tôi nói, “Người nào ở dưới đó không?”

Nói, “Anh thậm chí không thể đi vào các khu phố của nơi đó,” trên một công viên tròn lớn.

Và tôi nói, “Anh muốn nói rằng người ta thì—thì ở ngoài đó như thế,” tôi nói, “suốt cơn bão này à?”

Họ nói, “Họ muốn nghe về Đức Chúa Trời.”

8 Và—và vậy nên tôi đi xuống nơi đó. Và có những phụ nữ, những cô gái trẻ, những thanh thiếu niên, không cười khúc khích mà cười to, và nhai kẹo cao su, và đang trò chuyện về bạn trai của họ. Mọi Lời, họ chỉ đặt trên Nó; và không xê dịch, chỉ ngồi và lắng nghe. Khi kêu gọi tin nhận, kêu gọi tin nhận thật sự, và hàng ngàn cánh tay giơ lên, với nước mắt họ chảy dài như thế, với những bàn tay của họ giơ lên với Đức Chúa Trời, kêu xin sự thương xót linh hồn họ, những chàng trai và các cô gái trẻ, mười bảy, mười tám tuổi. Bây giờ hầu như khó để nói cho những người lớn tuổi thậm chí lắng nghe, các bạn thấy. Điều đó—điều đó cho thấy chúng ta không có gì để phàn nàn về sự nóng bức. Cảm tạ Đức Chúa Trời! Vâng, thưa quý vị.

9 Chúng ta thích có tất cả những thứ hiện đại giống như những người còn lại ở Châu Mỹ, nhưng chúng ta không có nó cách ấy; vì vậy chúng ta sẽ thật sự làm ra với những gì chúng ta có.

10 Bây giờ, tôi có một việc nhỏ mà tôi đã để ý rằng tôi muốn làm lại trong đền tạm ở đây. Bao nhiêu người đã có Kinh Thánh, hãy giơ tay lên. Tốt. Chúng ta hãy giở ra Thi thiên 99 trước khi chúng ta cầu nguyện. Chúng ta thường làm điều này, cách đây nhiều năm, Anh Neville à. Tôi không biết có...Sáng nay anh chị em đã đọc một bài Thi thiên rồi phải không? [Anh Neville nói, “Không.”—Bt.] Không. Tôi chỉ muốn, hội chúng, đọc một vài bài Thi thiên.

11 Sáng nay, khi tôi đang ngồi trong phòng đọc sách của mình, suy gẫm về Sứ điệp này và Lời, tôi nghĩ, “Anh biết đấy, sẽ thật tốt cho—cho tất cả họ để đọc lại một bài Thi thiên. Tôi rất thích điều đó.”

Lý do tôi vừa trễ một chút, họ đã gọi một cú điện thoại đường dài cho tôi, từ Cheyenne, vì thế đó là lý do tôi đã trễ.

¹² Và bây giờ, trong khi chúng ta đang giở ra Thi thiên này, tôi có một vài thông báo được đọc, mà vừa mới đưa cho tôi. Đó là Thi thiên 99.

¹³ “Từ nay về sau, tất cả những thông báo liên quan đến những buổi nhóm ở đền tạm tại đây, và trong những chiến dịch, sẽ đến từ văn phòng ở Jeffersonville. Bất cứ ai muốn biết về những buổi nhóm phải xếp hàng, hay là ghi tên và địa chỉ của họ, và đặt nó trên bục giảng lúc chấm dứt giờ thờ phượng tối nay. Một thông cáo sẽ được gửi đến các bạn đúng lúc cho các bạn sắp xếp theo dự những buổi nhóm.”

Đó là, nếu trong tương lai bất cứ ai muốn biết thật sự chúng ta sẽ nhóm ở đâu, chúng ta có một hệ thống được thiết lập, tại văn phòng ở ngoài kia lúc này, để các bạn có thể chỉ ghi tên và địa chỉ ở đây. Và chúng tôi sẽ gửi cho bạn một phiếu, vào lúc đầu giờ, để các bạn sẽ biết buổi nhóm tiếp theo sẽ ở đâu, và có lẽ có các đề tài, và cái gì đó nữa, nếu bạn có thể có cơ hội. Các bạn thấy, nếu các bạn không có nơi chính thức nào đó nó đến từ đâu, người nói *này* và người nói *kia*, thì bạn—bạn đừng nhận, bạn hiểu đấy. Vì vậy chỉ để...Ghi ra tên và địa chỉ của mình rồi đặt nó ở trên này, và Billy Paul sẽ thu nó lại và sẽ phát nó ra.

¹⁴ Vậy thì, cũng, đã được hỏi, nếu sẽ có câu hỏi nào nữa...“Anh Branham, anh sẽ có buổi nhóm chữa lành nào nữa ở đền tạm, với những sự phân biệt không?” Không. Không. Những sự phân biệt sẽ được ban cho bởi—bởi ban ngành khác của chúng ta. Chúng ta có Anh Neville ở đây bây giờ là người có ân tứ nói tiên tri, nói tiên tri trên những người đau và cho họ biết những việc mà họ cần biết. Và chúng ta có một anh em tên là Higginbotham, một người...là một ủy viên trị sự, hầu việc một cách trung tín trên ban ngành. Tôi không thấy anh ấy sáng nay, nhưng anh thường có ân tứ về việc nói tiếng lạ. Và một phụ nữ trẻ tuổi tên Arganbright, một chị trẻ tuổi đáng yêu có ân tứ thông giải tiếng lạ.

¹⁵ Và những sứ điệp này đang chứng minh là thuộc về Đức Chúa Trời, bởi vì thật sự chúng đến không ra ngoài trật tự, chúng hoàn toàn được sắp xếp theo thứ tự. Và ngay khi những ân tứ này được nhiều lên, chúng ta sẽ cố gắng để—để đặt...để đặt nó lại cho đúng trong hội thánh, đường lối thực hiện nó. Và tôi thấy chúng

khá sớm, và để những—những—những buổi nhóm sẽ được thực hiện thật hoàn hảo theo trật tự của Chúa, như chúng ta có thể hiểu được nó một cách hoàn toàn.

¹⁶ Nhưng những người yêu quý này, Bà Wood, hàng xóm của tôi cũng nói vậy, bà có một chiếc mi-crô móc ở trên đây, và một băng ghi âm đằng sau đó, để ghi âm lại buổi nhóm, chỉ với mục đích có được những sứ điệp đó, và chép chúng xuống, và xem chúng có đúng hay không. Hiểu không? Đó là cách bà ấy kiểm tra lại chúng. Tôi biết Bà Wood là một người chân thật. Và bà đang nói với tôi về nhiều điều đã được nói, đang ứng nghiệm.

¹⁷ Vậy thì, vì vậy chúng ta biết ơn vì điều đó. Đó thật là sự trợ giúp cho tôi ở nhà, khi tôi bước vào nhà, lúc ấy. Sự phân biệt ấy về khía cạnh tiên tri đó thật sự khiến tôi kiệt sức hoàn toàn, và, do đó, Đức Chúa Trời đã ban đến cho tôi sự trợ giúp nào đó cho điều đó, qua sự nói tiên tri, và nói tiếng lạ, và sự thông giải, là lời tiên tri. Mà, là lời tiên tri, nói tiếng lạ. Có hai loại người nói tiên tri khác nhau. Một người nói, người khác hiểu những gì người đang nói bằng tiếng lạ, là đúng lời tiên tri. Và bây giờ chúng ta sẽ...Chúng ta có điều đó mỗi ngày, mỗi buổi nhóm ở đây khi chúng ta có những hàng người cầu nguyện trong buổi nhóm.

¹⁸ Bây giờ, thế thì có người nào đó muốn hỏi, đã làm...về ân tứ. Vâng, tôi vẫn có nó. Nhưng cách đó, cách duy nhất tôi sử dụng nó, là trong những buổi nói chuyện ngắn riêng tư, mà tôi có. Và, để sử dụng được chúng, tôi tin họ đã đưa nó lên băng yết thị ở đằng sau đó, để có sự cho phép và sắp đặt thời gian của anh em theo thứ tự, bởi Billy Paul, con trai tôi, vì ở đây hay trong những buổi nhóm sau này. Bất cứ ở đâu, hoàn toàn trong những lãnh vực truyền giáo, anh em phải có một phiếu nhỏ mà Billy Paul sẽ đưa cho anh em. Nếu có điều gì đó trong cuộc sống mà các bạn không thể hiểu, và không biết cách thoát ra điều đó, và anh em đang tìm kiếm sự khôn ngoan của Chúa, thế thì hãy để...Gặp Billy Paul, con trai tôi, mà cũng là thư ký, và cậu ấy sẽ đưa cho các bạn một phiếu nhỏ, và cho các bạn một cái hẹn, vào lúc nào.

Và rồi khi chúng ta đang có những cuộc nói chuyện ngắn kia, lúc đó sẽ là khi chúng ta sẽ đi vào với nhau, chỉ có bạn và tôi. Và nếu bạn là phụ nữ, thì bạn sẽ đi vào với tôi và vợ tôi. Và

rồi bạn...Chúng ta sẽ tìm ra, và tìm kiếm Chúa và hỏi ý Ngài bạn phải làm gì.

¹⁹ Bây giờ, những trường hợp không quan trọng khác, hay tương tự như thế, được giao cho Anh Neville, và Anh Higginbotham, và Chị Arganbright, và những người khác mà nói tiếng lạ và thông giải, hiện có mặt trong hội thánh ở đây.

²⁰ Cho nên, chúng ta thì thích cuộc hành trình. Tôi nghĩ chính Giê-trô, ngày xưa đã nói với Môi-se, đấy, “Chúng ta hãy chọn một số những người lớn tuổi.” “Và Thần của Đức Chúa Trời đã để riêng Môi-se và đặt trên bảy mươi trưởng lão, và họ đã nói tiên tri. Nhưng chỉ những điều khó và quan trọng thì đưa đến cho một mình Môi-se.” Vậy thì, chúng ta không phải là những Môi-se, cũng không phải là những trưởng lão, nhưng chúng ta vẫn hầu việc Giê-hô-va Đức Chúa Trời, với cùng một Trụ Lửa đó đang dẫn dắt chúng ta tới miền Đất hứa.

Vì thế, nên, vâng, sẽ là khác, là những buổi nhóm và sẽ có sự thông giải-...Những sự phân biệt sẽ đến. Điều đó sẽ cho tôi cơ hội lúc đó để ở trong sự cầu nguyện và học hỏi, những ngày mà tôi biết rằng những buổi nói chuyện này sẽ đến, và sẵn sàng cho chúng.

²¹ Bây giờ nên nhớ, Billy Paul Branham, thư ký cánh đồng truyền giáo của chúng ta, sẽ...Ấy là trên...Bảng tin thì ở trên bảng đen ở đó, bởi các ủy viên trị sự. Tôi đã có một ghi chú ở đây thông báo điều đó, và để nói với dân sự họ có thể đọc nó trên bảng tin, khi đi ra ngoài.

²² Vậy thì, bây giờ, sáng nay chúng ta có một bài học quan trọng, và tối nay chúng ta sẽ cố gắng tiếp tục về điều đó. Và, nếu ý Chúa, Chúa nhật sắp tới, có buổi nhóm khác, đi vào vấn đề đó. Tôi không biết nó sâu sắc thế nào cho đến khi tôi nghiên cứu nó. Và nó vẫn là sự bí mật với tôi, cho đến bây giờ, và vì vậy tôi chỉ đang phụ thuộc vào Chúa.

²³ Bây giờ, anh em với Kinh Thánh của mình, chúng ta hãy giờ ra Thi thiên 99, 99. Và tôi sẽ đọc câu thứ 1, hội chúng đọc câu thứ 2, rồi tất cả chúng ta sẽ cùng đọc câu cuối cùng. Chúng ta tiếp tục; tôi, câu thứ 1; hội chúng, câu thứ 2; tôi, câu thứ ba; hội

chúng, câu thứ tư; cứ thế cho đến câu cuối cùng, và sau đó hết thấy chúng ta sẽ cùng đọc với nhau.

Xin mời chúng ta cùng đứng lên khi đọc Lời Đức Chúa Trời. [Anh Branham và hội chúng đọc Thi thiên 99:1-9 như anh ấy đã chỉ định—Bt.]

CHÚA cai trị; các dân hãy run sợ: Ngài ngự trên các chê-ru-bin; trái đất khá rung động.

Tại Si-ôn CHÚA lớn thay; và Ngài cao hơn hết thấy các dân.

Nguyện chúng ngợi khen danh rất lớn đáng sợ của Chúa; vì nó là thánh.

Vua có quyền năng cũng yêu mến sự công bình; Ngài lập vững bền sự ngay thẳng, Ngài thi hành sự xét đoán và sự công bình trong Gia-cốp.

Hãy tôn cao CHÚA Đức Chúa Trời chúng ta, và thờ lạy trước bệ chơn Ngài; vì Ngài là thánh.

Trong vòng các thầy tế lễ của Ngài có Mô-i-se và A-rôn, và trong vòng các người cầu khẩn danh Ngài có Sa-mu-ên; họ đã kêu cầu CHÚA, và Ngài đã đáp lại họ.

Ngài ở trong trụ mây phán với họ: họ giữ các chứng cớ Ngài, và những luật lệ mà Ngài ban cho họ.

Hỡi CHÚA Đức Chúa Trời chúng tôi, Chúa đã đáp lời cho họ: Ngài là Đức Chúa Trời đã tha thứ cho họ, dẫu Ngài báo trả công việc của họ.

Hãy tôn cao CHÚA Đức Chúa Trời chúng ta, và thờ lạy trong núi thánh; vì CHÚA Đức Chúa Trời chúng ta là thánh.

24 Chúng ta hãy cúi đầu.

Thật vậy, Chúa ôi, những Lời này được viết ra và được viết bởi tôi tớ Ngài, Đa-vít, trong Thi thiên cho Ngài. Ngài ngự giữa các Chê-ru-bim. Ngài là thánh, và núi Ngài là thánh. Hãy cho chúng con kéo đến gần với tấm lòng được tưới bởi Huyết của Chúa Jêsus, với lương tâm thanh sạch, và với đức tin và sự bảo đảm rằng chúng con đang đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời chúng con. Xin cho tất cả hội chúng này sáng nay được tôn

kính. Xin mở tai chúng con về sự hiểu biết. Xin nói qua chúng con, trong sự khôn ngoan, để chúng con có thể biết chính mình phải cư xử như thế nào trong những ngày này và trong sự Hiện diện Ngài.

²⁵ Đức Chúa Trời chúng con ôi, chúng con cầu xin Ngài, tỏ ra cho chúng con thấy những sự bí mật này mà đã được giấu kín trong suốt những năm này, khi chúng con đến gần một trong những Lời chân thật, uy nghiêm nhất. Ngài đã phán về điều đó khi Ngài còn ở trên đất này, và phán, “Ai đọc, phải để ý.” Vì thế, chúng con hoàn toàn thật biết ơn đến với Ngài, Chúa ôi, và tìm kiếm sự khôn ngoan của Ngài, thật sự không biết gì để nói. Đưa ra vài câu Kinh Thánh theo thứ tự ở đây, và trang trọng và hoàn toàn dựa vào sự trả lời của Ngài, vì không ngoài một mục đích nào khác ngoài việc chúng con có thể biết giờ mà mình đang sống, để chúng con có thể chuẩn bị cho những việc lớn lao nằm ở phía trước. Xin nhậm lời chúng con, Chúa ôi, như Danh Ngài là Đấng đã dạy tất cả chúng con nên cầu nguyện như thế này! [Anh Branham và hội chúng cùng cầu nguyện với nhau theo Ma-thi-ơ 6:9-13.—Bt.]

...Lạy Cha chúng con đang ở trên trời, Danh Cha được thánh.

Nước Cha được đến. Ý Cha được nên ở đất, như ở trời.

Xin cho chúng con hôm nay đủ ăn đủ ngày.

Và xin tha tội lỗi của chúng con, như chúng con cũng tha cho những kẻ mà phạm tội nghịch cùng chúng con.

Và xin chớ đưa dẫn chúng con vào sự cám dỗ, mà cứu chúng con khỏi điều ác: Vì vương quốc, và quyền năng, và sự vinh hiển, đều thuộc về Cha đời đời vô cùng. A-men.

²⁶ Mời ngồi. Bây giờ, nếu người nào trong quý ông muốn cởi áo khoác của mình, xin cứ tự nhiên. Và những người đang đứng khắp tòa nhà—các bên của bức tường, nếu thấy quý vị đau chân, ồ, cứ tự do di chuyển ra ngoài.

²⁷ Và bây giờ, tôi nghĩ, trẻ em muốn đi vào phòng của chúng không, hay là chúng đã giải tán rồi? [Anh Neville nói, “Không, chúng không thể. Chúng ta không có chúng sáng nay, vì đám

đông.”—Bt.] Mục sư nói rằng đám đông đã ở trong những căn phòng chật cứng, vì vậy chúng ta không thể có trường Chúa nhật cho những đứa trẻ. Và chúng tôi sẽ vui mừng nếu các bạn những người trẻ tuổi lúc này sẽ hợp tác với chúng tôi, như sáng nay chúng ta đang có, bắt đầu một Sứ điệp lớn, khác thường mà tôi chắc chắn rằng sẽ có ý nghĩa rất lớn đối với cha mẹ các bạn, và những người yêu quý của các bạn mà có ở đây, và ngay cả với các bạn những người trẻ tuổi. Vì thế, chúng ta đến gần điều đó cách rất cung kính.

²⁸ Nếu ý Chúa, sáng nay chúng ta sẽ lấy chủ đề về bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên. Và sáng nay chúng ta sẽ nói về Đa-ni-ên trong tình trạng bị giam cầm, và thiên sứ Gáp-ri-ên bay đến chỉ dạy ông về tương lai. Trong lúc Đa-ni-ên ở trong sự cầu nguyện, Gáp-ri-ên, Thiên sứ, đến truyền dạy ông.

Tối nay, tôi muốn nói về sự thăm viếng sáu mục đích của Ngài, sáu chủ đề khác nhau được mang đến tối nay, là những gì đến từ Gáp-ri-ên.

²⁹ Chúa nhật tuần tới, ý Chúa, tôi muốn đưa vào lý do và thời gian của Bảy Thời đại Hội thánh, và đó là lúc nào, và chúng ta đang đứng ở đâu ngày hôm nay. Đó là vào sáng Chúa nhật tuần tới, ý Chúa.

³⁰ Bây giờ, nguyên nhân cho điều này. Tôi đã ghi xuống một số ghi chú ngắn từ vài Sứ điệp vừa rồi của tôi. Và sáng nay tôi muốn tạo liên kết, bởi vì đây là trên băng ghi âm từ tính mà sẽ đi khắp thế giới, nhiều quốc gia. Và, luôn luôn, lý do tôi quay lại nó, là có lẽ một ai đó có thể nghe băng ghi âm lần đầu tiên của họ, và sẽ không thể hiểu những gì tôi muốn nói khi tôi liên hệ trở lại với điều gì khác.

³¹ Vậy thì chúng ta đã nghiên cứu nhiều tháng về Sách Khải huyền, Sự Khải Thị Của Đức Chúa Jêsus Christ. Chúng ta đã đi qua các thời đại hội thánh. Ba chương đầu của Khải huyền là những thời đại hội thánh. Khi đó Giăng bị bắt trong chương thứ 4 và 5, và được tỏ ra những việc mà—mà ở trong tương lai. Bây giờ, ở chương thứ 6, ông rơi xuống đất trở lại, để thấy những điều đang xảy ra sẽ diễn ra từ chương thứ 6, câu 1, cho đến chương thứ 19 và câu 21. Ở trong đây đi vào những Ấn, những Dịch lệ,

những Tai họa, nạn châu chấu, người—người đàn bà có mặt trời bao bọc, và con rồng đỏ bị đuổi ra, một trăm bốn mươi bốn ngàn người được đóng ấn, cùng tất cả những việc này.

³² Đây là một tuần học hỏi khác thường. Suốt ngày, hôm qua, hầu như tôi chỉ đi lại trong phòng, cố gắng nghiên cứu. Và nó là điều gì đó trong thời cuối cùng, nhiều người kỳ cựu ở đây, mà tôi đã dạy, tôi chỉ nói, “Ở trong đây thuộc về bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên,” nhưng tôi đã không cố gắng lao vào nó, để giải thích nó. Nhưng lần này, bởi ân điển Đức Chúa Trời, chính tôi tiếp tục cố kêu nài ân điển trước Đức Chúa Trời, để tôi có thể mang nó ra trước mọi người. Và trong đây tôi đang tìm thấy những điều mà tôi không biết về một điều gì.

³³ Và, sau đó, tôi—tôi đang đọc cuốn sách của Tiến sĩ Larkin, sách của Tiến sĩ Smith, những ghi chú của Tiến sĩ Scofield, những bài bình luận khác từ những người ở khắp nơi, và tuy nhiên tôi không thể đặt chúng lại với nhau để tỏ ra cho đúng. Hiểu không? Vì vậy, tuần này tôi đang dự định, được thăm viếng thư viện ở Kentucky, về một số thiên văn học cổ xưa của lịch và các thời, và lấy ra từ một số thư viện, và đại loại như thế, tất cả những cuốn sách cổ xưa mà tôi có thể kiếm được, và với những gì nhỏ bé tôi có thể làm, và có sự tin cậy nghiêm túc vào Chúa Jêsus Christ bày tỏ điều đó cho tôi.

Bởi vì, tôi không muốn có nó để nói, “Tôi biết *điều này*, và tôi biết *điều kia*.” Ngài biết lòng tôi. Ngài đang lắng nghe tôi. Nhưng tôi muốn có nó, để tôi có thể giúp thêm sự hiểu biết cho dân Ngài, do đó tôi tin rằng Ngài sẽ ban điều đó cho tôi. Tuy tôi không biết, nhưng tôi đang tin Ngài dành cho Chúa nhật sắp đến, bởi đó sẽ là phần khác thường, Chúa nhật tuần tới, để biết và đưa ra bảy mươi tuần lễ kia.

³⁴ Mỗi người có một nơi khác nhau. Và khi anh em làm việc, anh em muốn nó hoạt động thông suốt, chúng không lộ ra ngay, người ta không ghi nhận ngay. Nó không thể vậy. Và, thế nên, tôi—tôi có thể không thể có nó ngay, nhưng tôi đang tin cậy Chúa vì điều đó.

³⁵ Và tôi nhớ về Sa-lô-môn có lần đã cầu xin Chúa là Đức Chúa Trời xin Ngài sẽ ban cho ông sự khôn ngoan, không phải cho

chính ông, “không xin gia thêm ngày tháng, không xin sống lâu hơn, không xin sự giàu có,” nhưng mà để ông có thể có sự khôn ngoan để biết cách để—để—để xét đoán dân sự của Đức Chúa Trời như thế nào. Và Đức Chúa Trời ban thưởng cho lời cầu nguyện đó, và đã ban cho Sa-lô-môn sự khôn ngoan ấy, bởi vì điều đó vì dân sự Ngài. Và đó là lý do tôi đang cầu xin Đức Chúa Trời cho tôi biết bảy mươi tuần lễ này có ý nghĩa gì, bởi vì tôi biết nó là lịch chính xác cho thời đại chúng ta đang sống. Và, do vậy, tôi muốn biết điều đó; không phải cho chính tôi, tôi thì...không phải vì chính tôi. Dĩ nhiên, tôi muốn biết điều đó. Tôi không nói nó theo cách ấy, “Không dành cho chính tôi,” bởi vì tôi muốn có điều đó cho chính mình. Tôi muốn biết, vì tôi muốn biết chúng ta đang sống ở đâu và đang sống trong thời đại nào. Và, rồi, tôi biết rằng điều đó đã được ban cho.

³⁶ Và những việc khác đã được hình dung ra, và họ đã có cách trở lui. Một người, tôi đang đọc, đã nói tất cả điều đó đã chấm dứt vào năm 1919, của bảy mươi tuần lễ. Thế đấy, điều đó không phải vậy.

Vì thế, sau bảy mươi tuần lễ, sau bảy mươi tuần lễ, nó được làm trọn tất cả. Vậy chúng ta—chúng ta không...Chúng ta muốn biết Lễ thật. Và tôi đang cầu xin Đức Chúa Trời ban cho tôi Lễ thật đó.

³⁷ Bây giờ, để trở lại điều này, đi trở lại, tôi muốn nhắc lại một chút ở mặt sau. Vì vậy, do đó, một số ghi chú mà tôi đã đánh dấu ở dưới, mà chúng ta có trong chương thứ 5, chương 4 và 5, để mọi người sẽ hiểu. Trước hết, trước khi chúng ta làm việc này, tôi muốn đi trở lại điều đó, để các bạn sẽ hiểu được từ chương thứ 4...

Bây giờ, nên nhớ, chương thứ 3 là Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, và Hội thánh được cất lên ở cuối của Lao-đi-xê.

³⁸ Vậy thì, tôi đang cố gắng giải thích điều gì đó cho vợ tôi về điều đó. Tôi đã có Becky, con gái tôi, với tất cả các loại tự điển khác nhau cùng những thứ khác mà chúng ta có thể kiếm được. Họ không đưa ra câu trả lời. Tôi đã có tự điển Kinh Thánh. Tôi có quyển tự điển tiếng Hy Lạp cổ. Tôi—tôi có tự—tự điển Websters và nhiều quyển khác, những tự điển hiện đại. Không một quyển

nào trong số đó thậm chí có thể có được...cho những lời hay câu trả lời, bất cứ cách nào.

³⁹ Vợ tôi nói, “Làm sao anh trông chờ những người của chúng ta, là những người nghèo, và nhiều người trong số họ không được học hành giống như chúng ta, để hiểu những việc giống như thế?”

Tôi đáp, “Đức Chúa Trời sẽ cho câu trả lời.”

⁴⁰ Cho dù nó phức tạp như thế nào đi nữa, Đức Chúa Trời có thể phá vỡ nó và làm nó trở nên đơn giản. Vì chúng ta là...một phần của những người đó đang ao ước, đang cầu nguyện cho ngày đó và giờ đó. Và mắt của chúng ta hướng lên Trời, và chúng ta đang chăm xem sự Tái lâm của Ngài. Và tôi thật sự chắc chắn rằng Ngài sẽ bày tỏ cho chúng ta. Bây giờ, nó sẽ không nói cho chúng ta ngày hay giờ, bởi vì không ai sẽ biết điều đó, nhưng chắc chắn nó sẽ bảo cho chúng ta ngày của tuần chúng ta đang sống, nếu chúng ta có thể thật sự hiểu được điều đó.

⁴¹ Bây giờ, trong chương thứ 4, Giảng được cất lên lập tức, sau Hội thánh. Giảng, đi lên, ông thấy thời đại Hội thánh hoàn tất. Đó là chỗ tôi muốn ngừng lại, chỉ một giây, để nói, rằng: nhiều người mà đang mong đợi điều gì đó đây quyền năng, khác lạ, vĩ đại nào đó xảy ra, trong thời đại dân Ngoại, thì chắc chắn sai. Thời đại Hội thánh, và hết thấy điều đó sẽ xảy ra trong suốt thời cai trị của dân Ngoại, được ghi lại trong Khải huyền chương 1 đến Khải huyền 3, bao gồm. Thế thì Hội thánh được cất lên và được đem đi, và những người còn lại của đây, cho đến chương thứ 19, là những gì xảy ra với chủng tộc Do Thái, sau khi Hội thánh được đem đi. Và đó là thời kỳ Đại nạn, không có gì xảy ra giữa dân Ngoại; chỉ có sự giết hại, và đại loại như thế, khi chúng ta sẽ nắm biết điều đó và hiểu.

⁴² Nhưng Hội thánh, chính Nó, đã đi ở chương thứ 13...Dựa trên câu cuối cùng của chương 3 Khải huyền, khi Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê kết thúc, đó là thời cuối cùng.

⁴³ Và chúng ta lấy mỗi thời đại hội thánh, mỗi thời kỳ, mọi việc đã xảy ra, mỗi ngôi sao, mỗi sứ giả, bản chất của chúng, những gì chúng đã làm, và mang nó ra ngay qua lịch sử cho đến khi

chính cái cuối cùng, được kéo ra ngay ở đó trên bức tranh, phía ở trên tường. Và khi chúng ta đã làm xong, Đức Thánh Linh bước vào và làm thành một vòng tròn của cùng sự việc đó trên bức tường vậy, và bày tỏ nó bởi chính Ngài ngay ở đây cho hết thấy chúng ta.

44 Bây giờ, trong điều này, tôi tin, lúc cuối cùng của việc này Ngài sẽ đến với một điều gì đó khác thường và bày tỏ cho chúng ta lần nữa rằng chúng ta ở thì giờ cuối cùng.

45 Bao nhiêu bạn đã nghe của Kennedy...diễn văn của Tổng thống Kennedy, những lời phê bình và vân vân? Bao nhiêu người đã nghe lời tiên đoán này, rằng vào ngày 1 tháng Giêng, được tiên đoán rằng cả nước Hoa Kỳ và nước Nga sẽ bị cháy thành tro? Đó là tất cả những gì chúng ta cần. Nó chậm hơn chúng ta đang nghĩ. Hiểu không? Vì vậy, thậm chí nếu chúng ta quá gần cho đến nỗi những con người của trái đất này đang tiên đoán việc kinh khiếp này xảy ra, tốt hơn chúng ta nên cảnh giác, mọi việc kịp thời ngay, xưng nhận hết thấy tội đã phạm, mọi việc sẵn sàng, bởi vì chúng ta thật sự không biết giờ nào Chúa sẽ triệu tập chúng ta. Và khi Ngài triệu tập, “Hãy lên cao hơn,” tốt hơn là hãy sẵn sàng. Và nó sẽ đến vào giờ mà anh em không nghĩ.

46 Sự phục hưng Ngũ Tuần vĩ đại bây giờ đang ngừng lại. Chúng ta thấy nó ở mọi nơi, bước đi vĩ đại cuối cùng. Sứ điệp đã đến. Mọi việc sẵn sàng bây giờ, chờ đợi. Hội thánh được đóng ấn cất lên. Kẻ ác đang làm ác nhiều hơn. Những giáo hội đang bắt đầu trở nên quá sùng đạo. Các thánh đồ đang đến gần Đức Chúa Trời hơn. Những ân tứ của Thánh Linh bắt đầu tăng lên nhiều lần trong những nhóm nhỏ. Chúng ta đang ở giờ cuối cùng. Ồ, tôi yêu bài hát đó mà chúng ta thường hát trong nhà thờ.

Tôi đang chờ đợi Ngày thiên niên kỷ vui mừng
đó đến,
Khi Đức Chúa Trời phước hạnh của chúng ta sẽ
đến và đem Nàng Dâu chờ đợi của Ngài đi;
Ồ, lòng tôi đang kêu la, khao khát cho ngày giải
thoát êm dịu đó,
Khi Đấng Cứu Rỗi chúng ta sẽ trở lại trái đất
này lần nữa.

⁴⁷ Hãy chờ đợi giờ đó! Bây giờ, trong chương 5 và câu thứ 5, chúng ta thấy, trong bài học trước đây của chúng ta, chúng ta đã nói về Đấng Mua Chuộc Sản Nghiệp, mà chúng ta đã thấy là Đấng Christ. Xếp loại nó với Ru-tơ: Ru-tơ quyết định; Ru-tơ phục vụ; Ru-tơ yên nghỉ. Quyết định, là sự xưng công bình; phục vụ, làm cho chính nàng sẵn sàng, sự nên thánh; yên nghỉ, là ở cùng Đức Thánh Linh, cho đến khi Tiệc Cưới đến. Thật đẹp biết bao!

⁴⁸ Hội thánh đến qua John Wesley, sự xưng công bình, hay là...Martin Luther, sự xưng công bình; qua John Wesley, sự nên thánh; qua Ngũ Tuần, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh; và bây giờ, sự yên nghỉ, đang chờ đợi sự Tái lâm của Chúa Nàng. Thật hoàn hảo!

⁴⁹ Đấng Mua Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta, những bậc trưởng lão rất đúng khi họ gọi Ngài là Chiên Con, gần trở thành Sư Tử, với tư cách quan án. Ngài là Chiên Con, bạn biết đấy, với Sách có đóng bẩy ấn. Khi Sách được lấy đi, công việc hòa giải được trọn.

⁵⁰ Bây giờ, trong chương 3, Hội thánh được cất đi, nhưng bây giờ sự cứu chuộc thì được bày tỏ, cách mà Hội thánh được cứu chuộc—được cứu chuộc, sự khải thị về những gì xảy ra trong suốt thời đại Hội thánh. Đấy, Hội thánh đã được cất lên, vì thế lúc bấy giờ Ngài đang tỏ cho thấy, trong chương 5, Ngài đã làm điều đó như thế nào, những gì đã xảy ra, Ngài mở ấn Hội thánh như thế nào. Sự khải thị của Danh Ngài; phép báp-têm bằng nước, sử dụng Danh Ngài; Sự sống Đời đời; không có địa ngục Đời đời; dòng giống con rắn; sự an ninh Đời đời; hết thấy những giáo lý quan trọng, sự định trước, của Hội thánh, mà đã được bày tỏ cho Hội thánh. Ngài đang tỏ ra Ngài đã thực hiện điều đó như thế nào.

⁵¹ Bây giờ, Người Bà Con của chúng ta được trao cho Sách Cứu Chuộc có đóng bẩy ấn từ Người Chủ nguyên thủy. A-men! Ai là, chúng ta tìm xem, Người Chủ nguyên thủy? Chính Đức Chúa Trời. “Và Chiên Con bước tới và lấy Sách ở tay hữu Đấng ngự trên Ngài.” Ai là Chiên Con? Đấng Cứu Chuộc, Đấng Chuộc Sản Nghiệp cho chúng ta, Đấng Chuộc Sản Nghiệp với Hội thánh, Đấng đến và cứu chuộc dân Y-sơ-ra-ên.

⁵² Bây giờ chúng ta sẽ đi vào điều đó sáng nay. Y-sơ-ra-ên đã được cứu chuộc, nhưng điều đó không áp dụng cho họ, bởi vì họ đã chối bỏ Ngài. Nhưng, Hội thánh đã nhận sự cứu chuộc của họ, và Ngài là Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta. Như Bô-ô phải mua chuộc Na-ô-mi, để lấy Ru-tơ, người Mô-áp, một người xa lạ, dân Ngoại; vì vậy Đấng Christ đã cứu chuộc dân Y-sơ-ra-ên, được hưởng sự cứu chuộc, mà đã bị từ chối.

⁵³ Anh em còn nhớ sự tha thứ, cho người đàn ông bị bắn, mà thỉnh thoảng tôi kể không? Suốt cuộc nội chiến, khi...Anh ta là một người tốt. Anh ta vô tội, và họ tìm thấy anh ta phạm tội. Mặc dù, anh phạm tội theo cách nào đó, rằng anh đã trốn chạy trong thời gian chiến trận. Và họ tìm thấy anh có tội và định xử bắn anh. Và một người đã đi đến gặp Tổng thống Lincoln và nói, “Thưa Ngài Lincoln, đây là một Cơ-Đốc nhân. Anh ta đã bị hoảng sợ. Chàng trai đó, tôi biết những người của anh ta. Anh ta chỉ hoảng sợ. Anh ta không muốn bị thương. Anh ta đã bỏ chạy.” Nói, “Thưa Ngài Lincoln, quyền hành ở trong tay ngài. Ngài là người duy nhất có thể tha cho anh ấy.”

Ông Lincoln lấy một mảnh giấy và cây viết của mình, và đã ký, “Được tha,” *Anh A gi đó* này. “Abraham Lincoln.”

Người đó đã chạy đến nhà giam, và người đó nói, “Đây này. Tôi đã có lệnh tha của anh.”

⁵⁴ Và người kia nói, “Tôi không muốn xem nó. Nó sẽ phải có con dấu lớn trên đó. Nó hẳn là mọi thứ. Anh chỉ đang cố biến tôi thành trò cười. Đó không phải là Abraham Lincoln. Bất cứ người nào đều có thể ký tên của ông ấy. Nhưng nó sẽ phải được chứng minh bằng tài liệu với con dấu của ông ấy, và đại loại như vậy, nếu nó đến từ ông ấy.” Và người kia thuyết phục anh ta; tuy nhiên người ở trong tù nghĩ rằng mình đang bị lừa, và chỉ bỏ đi.

Sáng hôm sau, anh ta bị bắn. Và rồi sau khi anh bị bắn, lúc đó có một phiên tòa án liên bang, bởi vì Abraham Lincoln, trước khi người đó bị bắn hai mươi bốn giờ, đã ký tên mình để anh ta được tha. Và rồi chính quyền đã xử bắn anh ta, dù sao đi nữa. Thế thì làm gì? Thế thì tòa án liên bang của Hoa Kỳ, nói, đi đến quyết định này của tòa án Liên bang, nói, “Sự tha tội không phải là lệnh tha trừ phi nó được xem như lệnh tha.”

55 Và Chúa Jêsus đã cứu chuộc dân Y-sơ-ra-ên tại Đồi Sọ. Nhưng đó không phải là sự tha tội đối với họ, bởi vì họ đã không nhận lấy nó như sự tha tội. Nhưng, trong bài học của chúng ta bây giờ về bảy mươi tuần lễ này, chúng ta thấy họ trở lại và nhận sự tha thứ. Nhưng, Ngài đã cứu chuộc Hội thánh, thế thì chúng ta được tha tội bởi vì chúng ta đã nhận Huyết của Chúa Jêsus Christ như lệnh tha của chúng ta.

56 Vậy thì, chúng ta thấy rằng Ngài là Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta, và Ngài đã lấy Sách từ tay của Đấng Chủ Tế ban đầu. Nó là chứng thư cho sự cứu chuộc. Chúng ta thấy điều đó. Anh em còn nhớ sự học hỏi đó không? Nó là chứng thư của sự cứu chuộc. Nó là một bằng khoán nhà đất với nó, mà Đức Chúa Trời đòi hỏi sự sống cho cái chết, trong vườn Ê-đen. Rồi, Chúa Jêsus, Đấng công bình, đã chết và nhận lấy chứng thư cứu chuộc, và có thể mở những cái Ấn, bày tỏ ra những gì ở trong Chúng; và ban quyền thừa kế, mà thuộc về Ngài, cho dân sự Ngài. Sự sống Đòi đòi, mà Ngài đã thừa hưởng bởi làm việc đó, Ngài đã trở lại với Sự Sống của Chính Ngài, tại Đồi Sọ, và phân phát nó giữa chúng ta bằng Đức Thánh Linh. A-men! Không ai đã (không bao giờ) có thể nghĩ đến ngay cả một tình yêu như thế, những gì Ngài đã làm!

57 Sa-tan, kẻ đã từng chiếm hữu bởi vì sự sa ngã ở vườn, bị trói và quăng vào Hồ Lửa. Ngày của nó đã hết.

58 Chúa Jêsus, trong sách Phúc âm, có bốn danh hiệu. Chúng ta đã nắm bắt điều đó. Con vua Đa-vít, người kế tự Ngôi vua; Con Áp-ra-ham, sự ban cho của vua; Con người, kẻ thừa hưởng đất; Con Đức Chúa Trời, người kế tự tất cả mọi sự. Sự ban cho của vua!

59 Trong Cựu Ước, tài sản không thể bị không thể bị giữ lâu hơn năm mươi năm. Nó không thể bị hủy diệt khỏi người chủ ban đầu của nó ngoài năm mươi năm. Và vào ngày thứ bốn mươi Ngài đã trả giá. Vào ngày thứ năm mươi, sự cứu chuộc và quyền năng thuộc về Hội thánh, mà đã bị đánh mất trong vườn Ê-đen, được mua chuộc trở lại, và ban cho chúng ta bằng phép báp-têm bởi Đức Thánh Linh, vào ngày thứ năm mươi.

⁶⁰ Thế thì chúng ta lấy cái này, cuộn giấy da. Chúng ta lấy những cuộn giấy da, cuộn giấy da này đã được trao vào tay Ngài bằng cách nào. Làm thế nào Giê-rê-mi, trong Giê-rê-mi 32:6, cháu người, Ha-na-mê-ên, để lại cho ông một số sản nghiệp. Và họ sắp đi đày. Mà, chúng ta sẽ đi vào, với ông, sáng nay: tình trạng bị giam cầm. Và nó được giữ trong một cái bình đất; bày tỏ nơi quyền năng của Đức Chúa Trời, và những cuộn giấy da cùng những bí mật của Đức Chúa Trời, được biết, trong lòng. Kế hoạch về sự cứu chuộc chúng ta, cũng được cất giữ thể ấy trong những cái bình bằng đất, Danh Chúa Jesus và sự mặc khải.

⁶¹ Chúng ta thấy rằng điều này được niêm phong bằng Bảy Ấn, và mỗi Ấn được cuộn lại chung quanh. Và khi sự bày tỏ đến, Ngài đã kéo Ấn, và tháo ấn này ra và đọc những gì Ấn đó nói. Sau đó Ngài mở ấn tiếp theo, cuộn giấy da, và đọc những gì Ấn đó nói. Tháo ấn kế tiếp, kéo nó ra và xem Ấn ấy nói những gì, và mặc khải những gì. Đó chính xác là những gì Bảy Ấn của chúng ta, mà chúng ta sẽ đi vào trong thời gian ngắn, chúng ta tin rằng, điều đó sẽ làm. Mỗi Ấn, khi nó được tháo ra từ Quyển Sách, sẽ được mở ra, và điều đó sẽ bày tỏ một cách chính xác điều gì đã xảy ra.

⁶² Chúng ta thấy rằng có “bảy,” năm trong kế hoạch cứu chuộc. Năm là một con số. Và có năm số bảy; Bảy Ấn, Bảy Linh, bảy thiên sứ, Bảy Kèn, và bảy thời đại hội thánh. Vì thế, anh em thấy, năm con số bảy là ân điển. Số năm là ân điển, và bảy là sự hoàn hảo. Cho nên nó thật đang hành động một cách hoàn toàn tuyệt vời, đấy. Được rồi.

⁶³ Giống như, mỗi Ấn đã mở trong Lời của Đức Chúa Trời, bày tỏ cho con người của thời đại, chúng ta đang sống trong thời đại gì, linh của thời đại, hội thánh của thời đại. Khải huyền 10, ở đoạn cuối, chúng ta thấy khi Ấn cuối cùng được mở ra, chúng ta thấy Thiên sứ đang đứng với một chân trên đất, và một chân trên biển, với tay Ngài giơ lên Trời, và một cái móng trên đầu Ngài, bởi Đấng hằng sống đời đời mà thề rằng, không còn thì giờ nào nữa, ra từ Ấn cuối cùng. Và anh em hãy đợi cho đến khi chúng ta đi vào những Ấn và xem Ấn đó ở đâu.

Sau khi anh em thấy bảy mươi tuần lễ, rồi thấy nơi các Ấn là, “Thời giờ không còn nữa,” sự cứu chuộc đã chấm dứt, bây giờ

Ngài là Sư Tử và Đấng Phán Xét. Ngài là Đấng Cứu Rỗi của bạn sáng nay, nhưng sẽ là Quan Án của bạn vào một ngày nào đó.

⁶⁴ Câu thứ 8 cho đến câu thứ 1...câu thứ 14 của chương 5, bày tỏ thời giờ của Chiên Con được thờ phượng, cả trên Trời và dưới đất; Sách được đóng bầy ấn, Chiên Con đáng được tôn quý, Đấng Mua Chuộc Sản Nghiệp. Và từ câu 8, cho đến câu thứ 14, các Thiên sứ thờ lạy Ngài, các trưởng lão thờ phượng Ngài, các Tạo vật sống thờ lạy Ngài. Và Giảng thờ lạy Ngài quá nhiều đến nỗi người nói, “Tôi lại nghe, mọi vật dựng nên trên Trời, dưới đất, bên dưới đất đều nói rằng, ‘Chúc cho Chiên Con được ngợi khen, vinh hiển, quyền phép, khôn ngoan, cho đến đời đời.’” Thời giờ thờ phượng cho Vua Chiên Con. Bây giờ, nên nhớ, Hội thánh đã được cất lên.

⁶⁵ Bây giờ chúng ta hãy lật ra Đa-ni-ên, và chương thứ 9, và câu 1 đến câu 3. Và sau đó chúng ta sẽ lấy từ câu 20 đến câu 27, bởi vì đây đúng là lời cầu nguyện của Đa-ni-ên. Tôi muốn anh em đọc đi đọc lại, suốt trong tuần, bây giờ, cho đến khi anh em hiểu được nó.

Năm đầu Đa-ri-út con trai của...về dòng người Mê-đi, đã được lập làm vua cai trị nước người Canh-đê;

Đương năm đầu về triều người, ta Đa-ni-ên...biết, bởi các sách mà đã biết rằng số của...các năm, mà lời Đức Chúa Trời đã phán cùng đấng tiên tri Giê-rê-mi, để Ngài cho trọn trong sự hoang vu của Giê-ru-sa-lem, là bảy mươi năm.

Bây giờ (tiếp theo) *Ta để mặt hướng về Chúa là Đức Chúa Trời, trong sự khẩn nguyện và nài xin, và sự kiêng ăn, và mặc bao gai, và đội tro mà tìm kiếm:*

...Ta cầu nguyện cùng CHÚA...Đức Chúa Trời, và ta xưng tội của ta,...

⁶⁶ Và ông cứ tiếp tục, cho đến bây giờ chúng ta đến câu thứ 20. Để tiết kiệm thời gian, nhiều người đang đứng, tôi muốn anh em đọc cho đến câu thứ 20, cho đến khi chúng ta đi xuống bây giờ đến câu—đến câu thứ 20.

Và trong khi ta còn đang nói, và sự cầu nguyện, và xưng tội lỗi ta và tội lỗi của dân Y-sơ-ra-ên ta, và ta dâng những lời nài xin của ta trước mặt CHÚA là Đức Chúa Trời ta vì núi thánh Đức Chúa Trời ta;

Tuy vậy, trong khi ta còn nói trong khi cầu nguyện, này Gáp-ri-ên, người mà ta đã thấy trong sự hiện thấy lúc đầu tiên, bắt đầu... được sai bay mau đến, đùng ta độ lúc dâng lễ chiều hôm.

Và người dạy dỗ ta, và nói cùng ta, và nói rằng, Hỡi Đa-ni-ên, bây giờ ta đến để ban sự khôn ngoan và thông sáng cho ngươi.

⁶⁷ Điều gì xảy ra nếu chúng ta có thể chỉ ở đó thôi! Làm sao mà Ngài đã tìm thấy người? Trong sự cầu nguyện.

Thiên sứ, “con người.” Anh em để ý, ông đã gọi Ngài, “người.” Và hữu thể của...

Và lời phán dặn đã ra từ khi ta bắt đầu cầu xin, (và đã đến vì người đi), và Ta đến để tỏ ra cho ngươi; vì ngươi được yêu quý lắm: nếu... vậy hãy hiểu sự đó, và hãy hiểu biết sự hiện thấy.

Bảy mươi tuần lễ được định trên dân ngươi và thành thánh ngươi, hay thành phố ngươi, đặng ngăn sự phạm phép,... đặng trừ tội lỗi, và làm sạch sự gian ác, và đem sự công bình đời đời vào, và đặng đặt ấn tín nơi sự hiện thấy và lời tiên tri, và xúc dầu cho nơi chí Thánh.

Có lý do gồm sáu phần về sự đến của Người. Bây giờ chú ý.

Bây giờ, do đó, ngươi khá biết và hiểu rằng, (bây giờ lắng nghe) rằng từ khi ra lệnh tu bổ và xây lại thành Giê-ru-sa-lem cho đến... Đấng Mê-si tức là Vua thì sẽ là bảy tuần lễ,... sáu mươi hai tuần lễ: và đường phố sẽ được xây lại, và những bức tường, ngay trong kỳ khó khăn.

...sau sáu mươi hai tuần lễ đó Đấng Mê-si sẽ bị trừ đi, nhưng không vì chính người: và dân của vua mà sẽ đến—vua mà sẽ đến... phá hủy thành và nơi thánh; và do đó cuối cùng nó sẽ như bị nước lụt ngập,... có sự tranh chiến cho đến cuối cùng những sự hoang vu đã định.

Và người sẽ lập giao ước vững bền (hãy nghe) với nhiều người trong một tuần lễ, một trong bảy mươi tuần lễ này: và đến giữa tuần ấy người sẽ khiến của lễ và...của lễ chạy dút đi, và vì kẻ hủy phá sẽ đến bởi cánh của sự gớm ghiếc, và sẽ có sự giận dữ đổ trên nơi bị hoang vu, thậm chí cho đến kỳ sau rốt là kỳ đã định.

68 Bây giờ, có bài học của chúng ta cho ba, bốn, năm buổi nhóm kế tiếp, bất cứ điều gì Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ. “Bảy mươi tuần lễ.”

69 Bây giờ, tôi sẽ nhờ Doc, nếu anh ấy muốn, tối nay, đặt tấm bảng của tôi lên đó, để tôi sẽ có thể đánh dấu nó. Tôi không muốn anh em bỏ lỡ điều đó. Bây giờ anh em phải học hỏi với tôi, và đi sâu vào, hoặc là anh em sẽ bỏ lỡ điều đó. Và tôi muốn vẽ nó ra trên bảng đen ở đây, và rồi anh em mang giấy viết và chép những ngày tháng này, những kỳ này, và hết thầy về điều đó.

70 Bây giờ, bảy mươi tuần lễ bắt đầu (bây giờ hãy nắm lấy điều này) sau khi Hội thánh được cất đi. Bây giờ, mọi người hiểu điều đó, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ, sau khi Hội thánh được cất lên.

71 Khải huyền 6:1, đến Khải huyền 19:21, được kết nối với bảy mươi tuần lễ, do đó chúng ta phải dừng lại và giải thích, trước khi chúng ta đi xa hơn. Chúng ta phải ngừng lại và giải thích tại sao có bảy mươi tuần lễ này. Vì, nếu không, anh em sẽ bỏ lỡ những Ấn kia, anh em sẽ bỏ lỡ những Tiếng kèn kia, anh em sẽ bỏ lỡ những Bát thanh nộ đó, những Tai nạn đó, ba tà linh như ếch nhái, ba Tai vạ kia, con rồng đỏ bị đuổi ra, người đàn bà có mặt trời bao bọc. Anh em sẽ bỏ lỡ tất cả điều đó, nếu không, bởi vì nó xảy ra ngay trong tuần lễ thứ bảy mươi này ở đây. Đó là nơi nó xảy ra.

72 Bây giờ, tiên tri Đa-ni-ên đã ở Ba-by-lôn được sáu mươi tám năm. Anh em muốn trở lại tham khảo, và để tiết kiệm thì giờ chính anh em, mà tôi đã phải tìm—tìm kiếm điều đó. Sáu mươi tám năm! Ông bị đi đày vào năm 606 trước Công nguyên, và khi Khải tượng này đến với ông là—là năm 538 trước Công nguyên. Từ 606 đến 538, sáu mươi tám năm xa lìa. Sáu mươi tám năm

ông đã ở Ba-by-lôn, giữa các người ngoại giáo, và vẫn có sự chiến thắng. A-men. Chúng ta không thể ở lại một giờ.

⁷³ Nhưng ông đã ở chính giữa, mà không có ai ngoài ba người bạn đồng hành, và họ ở trong những bộ phận khác nhau của vương quốc. Nhưng, Đa-ni-ên, đứng một mình với Đức Chúa Trời, giữ chiến thắng trong sáu mươi tám năm. Hãy suy nghĩ về điều đó! Tôi không muốn bắt đầu giảng, bởi vì điều này bị cho là một Sứ điệp giảng dạy. Nhưng, sáu mươi tám năm, ông đã giữ sự chiến thắng và không bị ô uế, trước mặt Đức Chúa Trời; không có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, không có Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ cầu thay cho ông; chỉ với huyết của bò đực, và dê, và bò cái tơ, mà ông phải dâng cách kín nhiệm, vì truyền thống dân ngoại của xứ đó. Họ phải chịu sỉ nhục ở đó. Giê-rê-mi đã nói tiên tri về họ, rằng họ sẽ chịu sỉ nhục.

⁷⁴ Bấy giờ, Đa-ni-ên, ồ, chao ôi, người đã bắt đầu thấy thời gian đang gần chấm dứt, đúng như chúng ta ngày nay. Đa-ni-ên bắt đầu “hiếu,” ông nói, “bằng việc đọc sách.”

Và trong năm đầu tiên của triều đại của...Đa-ni-ên... trong sự trị vì ta Đa-ni-ên bởi các sách biết rằng số của... các năm, do đó...lời của CHÚA đã đến cùng đáng tiên tri Giê-rê-mi, rằng sẽ được làm trọn...sự hoang vu của thành Giê-ru-sa-lem là bảy mươi năm.

⁷⁵ Giê-rê-mi, trước Công nguyên 606 năm, đã nói tiên tri, bởi vì những tội lỗi và sự không tin kính của họ, rằng họ sẽ bị lưu đày trong bảy mươi năm.

⁷⁶ Anh em nên nhớ, có một tiên tri khác đã đến trong ngày đó. Tôi không thể nhắc tên người đó ra lúc này. Tôi có thể có khả năng nắm bắt nó cho anh em trong một—trong một vài phút, nếu tôi sẽ quay lại trong chốc lát. Nhưng người đó đã đến và nói, “Hỡi Giê-rê-mi, ông sai rồi. Đức Chúa Trời chỉ đang giữ dân Y-sơ-ra-ên lại dưới đó trong nhiều ngày, trong nhiều lắm là, khoảng hai năm.”

⁷⁷ Giê-rê-mi nói, “Xin được như vậy. A-men.” Người nói, “Nhưng hãy chờ một chút. Hãy để ông và tôi kiểm tra lại với nhau, như những tiên tri.” Người nói, “Hãy nhớ, đã có các tiên

tri ở trước chúng ta mà đã nói tiên tri, và họ đã nói những sự việc sai. Và Đức Chúa Trời đã xử họ vì nói những điều sai. Vậy, chúng ta hãy làm cho chắc chắn. Nhưng Chúa là Đức Chúa Trời đã phán với tôi là bảy mươi năm.”

Đức Chúa Trời đã đánh tiên tri giả đó, và cùng năm đó cắt mạng sống ông ta, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán với tiên tri thật này rằng có bảy mươi năm.

⁷⁸ Và tôi muốn anh em để ý Đa-ni-ên như thế nào, cho đến lúc ấy chỉ là người nước ngoài, tuy nhiên bị trục xuất ra khỏi dân sự, bị đuổi khỏi giáo hội của ông, không có nhà thờ nào để hầu việc, không có nhà thờ nào để đi đến, không có bài thánh ca nào được hát lên ngoài những bài ông tự hát một mình, giữa tất cả những điều này, vẫn giữ lại những gì vị tiên tri đó đã nói. A-men! A-men!

⁷⁹ Không hội thánh để đi đến, không có ai để làm bạn với; mọi người đều đi đến đền thờ ngoại giáo, mọi người thờ thần tượng của họ. Không có bài hát Cơ-đốc-giáo; không ai tin điều giống như ông. Và trong sáu mươi tám năm, từ một người trai trẻ khoảng mười hai, mười bốn tuổi, khi ông bị mang xuống đó, ông đã giữ đúng với Đức Chúa Trời; và hiểu bởi lời tiên tri của Giê-rê-mi rằng những ngày đó gần như đã xong.

Thật điều đó sẽ cảnh báo tấm lòng của bất cứ vị tiên tri thật nào của Đức Chúa Trời ngày nay thế nào, để chúng ta nhìn lại và thấy những gì vị tiên tri thật này đã nói, và biết rằng chúng ta đang ở kỳ cuối cùng.

⁸⁰ Ông nói, “Ta đã hiểu nhờ những quyển sách mà Giê-rê-mi, anh em ta, cách đây nhiều, nhiều năm, đã nói tiên tri rằng dân Y-sơ-ra-ên sẽ ở lại dưới đây bảy mươi năm. Và thời gian đó thì gần được trọn.” Và chính ông sẵn sàng. Và ông đã kêu gọi sự kiêng ăn, và làm cho mình nên thánh, và khi...tro và mặc bao gai, và đội tro trên đầu mình, và đi đến sự kiêng ăn và cầu nguyện, để hiểu về những ngày họ đang sống trong là gì.

⁸¹ Và nếu Đa-ni-ên, tiên tri của Chúa, có thể tham khảo những cuốn sách của Giê-rê-mi, và đưa người đến một chỗ như vậy; đến nỗi ngay cả dân Y-sơ-ra-ên đi ra, hết thấy họ đều còn sống,

được ra khỏi Ba-by-lôn, để trở về với quê nhà, sẽ khiến người kiêng ăn với mặc áo gai và đội tro. Huống chi nên làm điều đó càng nhiều biết bao nhiêu nữa cho Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, để biết rằng thời gian đang hết dần và sẽ không còn nữa; và sự Tái lâm của Đức Chúa Jêsus Christ, và thời đại Ngàn năm vĩ đại sẵn sàng bắt đầu! Làm sao chúng ta có thể tiêu phí thì giờ, để đánh bài, bơi lội trong ao hồ vào những ngày Chúa nhật, không dành thì giờ cho Chúa? Cứ chạy xuống...Nếu mục sư nói về điều gì khác đó mà các bạn không thích, các bạn đứng dậy và đi ra ngoài. Và nếu—nếu hội thánh nhóm lại quá lâu, thế nào, các bạn—các bạn, các bạn—các bạn không hài lòng. Hãy xem tình trạng của chúng ta. Hãy nhìn những gì chúng ta đang làm.

Hãy so sánh đời sống của chúng ta với vị tiên tri đó. Một người, ở trong một vương quốc hoàn toàn, không có nhà thờ để đi, và không có nơi nào khác để đi đến. Nó đã bị phá đổ và thiêu hủy; thành phố của người, dân sự của người bị lưu đày. Sáu mươi tám năm! Sáu mươi tám, sáu mươi chín, bảy mươi; người còn lại hai năm. Vì vậy khi người bắt đầu đọc sách và thấy thời giờ đang đến gần để làm trọn, được trọn, người đến với Đức Chúa Trời bằng lời cầu nguyện, để tìm biết về điều đó.

⁸² Thật là một thì giờ tuyệt vời! Chúng ta đang làm gì? Khi mà, “Các nước đang suy sụp; biển đang gào thét; lòng người thất kinh vì sợ hãi; một thời giờ làm cho bối rối.” Hết thảy những điều này, chữ viết tay trên tường. Sự phân biệt chủng tộc; tất cả những loại tội ác sẽ đi vào thế gian; và những sự ồn ào, và tranh chiến, và hoảng sợ. Và những vũ khí chứa trong kho, một nước nhỏ như Cu-ba ở dưới đây cũng có thể hủy diệt thế giới trong mười phút. Và sự rối loạn với nhau, những con người vô thần không biết Đức Chúa Trời và không biết quyền năng của Ngài.

Và Đức Thánh Linh ở trong Hội thánh, đang hành động giữa những người được Chọn, tỏ cho thấy Ngài vẫn sống sau hai ngàn năm, rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Làm sao chúng ta có thể làm việc một cách lười biếng? Làm sao chúng ta có thể chỉ đưa mắt nhìn lên đỉnh của nó? Chúng ta hãy kiểm soát lại thì giờ, chăm chú vào giờ vĩ đại đó đang đến gần.

⁸³ Bấy giờ, ông đã đọc trong Giê-rê-mi, chương thứ 25. Chúng ta hãy lật qua Giê-rê-mi, chương thứ 25, và đọc những gì Giê-rê-mi phải nói. Thực ra, chúng ta hãy bắt đầu ở câu 8, bởi vì nó... Tôi muốn anh em chắc chắn nắm được điều đó. Câu thứ 11 tôi đã viết xuống đây để đọc, nhưng chúng ta hãy bắt đầu ở câu thứ 8.

Vậy nên CHÚA vạn quân phán như vậy;...

Tôi thật sự thích điều đó. Khi tôi có thể nghe một đấng tiên tri đứng lên với CHÚA LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI PHÁN NHƯ VẬY, thưa anh em, chính điều đó. Với tôi, điều đó không có gì bàn cãi nữa. Tất cả chỉ có thế.

...CHÚA vạn quân phán như vậy; Vì các người đã chẳng nghe các lời Ta,

Này, Ta sẽ sai và đòi mọi họ hàng phương bắc, CHÚA phán, cùng đầy tớ Ta, là Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn, và sẽ mang họ đến lần nữa...nghịch cùng đất này, và nghịch cùng dân cư nó, và các nước ở gần chung quanh, và Ta sẽ diệt hết chúng nó,...

Nên nhớ, họ là tuyển dân của Đức Chúa Trời mà Ngài đang nói về. Đó không phải là những người không theo đạo. Đó là những thuộc viên hội thánh.

Và Ta sẽ làm cho trong vòng chúng nó hết tiếng reo vui,...tiếng kêu mừng, (thật giống như chúng ta có ngày nay, hết thấy nhạc rock-and-roll, Ricky và Elvis,) và, ò, tiếng của chàng rể mới,...tiếng của chim...hay là, nàng dâu, thì đúng hơn, hết tiếng ầm ầm của cối xay,...ánh sáng của đèn.

Và cả đất này sẽ trở nên hoang vu gở lạ,...

Hãy nghe tiếng vị tiên tri ấy kêu la, “Cả đất này sẽ trở nên hoang vu!” Và không giả mạo đầy tớ lớn này của Đức Chúa Trời, nhưng tôi nói tiên tri rằng cả đất nước này sẽ trở nên hoang vu gở lạ. Đức Chúa Trời sẽ trừng phạt dân tộc này vì tội lỗi của nó. Nếu Đức Chúa Trời sẽ không để cho Y-sơ-ra-ên, dân chọn lựa của Ngài, Dòng dõi của Áp-ra-ham, người mà Ngài đã lập giao ước và lời hứa, nếu Ngài sẽ không để cho họ bỏ qua với việc làm sai trật; mặc dầu họ ngoan đạo vô cùng, có những nhà thờ to

lớn, và những thầy tế lễ, và những thầy dạy; nhưng bởi vì việc đòi bại xấu xa và các thứ ở giữa họ, và Đức Chúa Trời khiến họ gạt những gì họ đã gieo, cho nên chúng ta cũng có điều ấy vậy.
 Câu thứ 11:

...cả đất này sẽ trở nên hoang vu, và...gở lạ;...

Đó là, mọi người chỉ nhìn và nói, “Họ đấy. Họ là những con người rất vĩ đại. Hãy nhìn họ bây giờ.”

...và các nước này sẽ phục sự vua Ba-by-lôn trong bảy mươi năm.

Đó là một cuộc đời. Đó là khi người mẹ già, phước hạnh của bạn còn là một em bé. Họ đã ở đó mà không có Đức Chúa Trời, không có một nhà thờ, không có bài hát, không có bất cứ điều gì, dành cho một thế hệ hoàn toàn, cho tới khi tất cả thế hệ tội lỗi đó đã chết hết.

Và sẽ ứng nghiệm, khi bảy mươi năm ấy sẽ mãn, Ta sẽ phạt vua Ba-by-lôn, và dân người, CHÚA phán, vì có tội ác chúng nó, và xứ Canh-đê, và biến thành một nơi hoang vu đời đời.

Và phạm lời Ta đã phán nghịch cùng đất ấy, tức tất cả lời chép trong sách này, là lời Giê-rê-mi đã nói tiên tri nghịch cùng muôn nước thì sẽ xảy đến cho đất ấy.

Vì nhiều nước và vua lớn cũng sẽ bắt chính họ—chính họ phục dịch: và Ta sẽ báo trả chúng nó...theo việc làm của chúng, và theo lời của chúng bởi tay chúng làm ra.

Vì CHÚA là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán cùng tôi như vậy; Hãy lấy chén rượu của sự thịnh nộ khỏi tay ta, và khá cho các dân, mà Ta sẽ sai người đến, đều uống lấy nó.

Nói cách khác, “Hỡi Giê-rê-mi, Ta đã ban cho ngươi sứ điệp này. Đừng ngồi im lặng. Đừng ở một chỗ, nhưng hãy nói tiên tri cho tất cả các dân.” Anh em có làm theo điều đó chẳng? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Hãy đi nói tiên tri cho tất cả các dân. Hãy tỏ ra những dấu kỳ phép lạ của Ta, và khá cho họ biết Ta đang đến làm điều này.”

*Và chúng nó sẽ uống, và sẽ đi xiêu tó, và điên cuồng, vì
cớ lời mà Ta sẽ sai đến giữa chúng nó.*

⁸⁴ Họ làm gì trong chính ngày này? Họ gọi anh em là một—một tiên tri giả, gọi anh em là một—một kẻ thỏa hiệp, gọi anh em là một—một kẻ cuồng tín, thầy bói, hay là người mơ giữa ban ngày, hay là loại người thần giao cách cảm gì đó. “Họ sẽ bị điên!” Và từ ngữ *điên*, nếu anh em sẽ phân tích nó, có nghĩa là “cuồng loạn.” “Họ thực sự sẽ điên cuồng, và nói, ‘À, đừng để ý đến kẻ thánh giết gân đó, điều đó vô lý,’ bởi vì Lời mà Ta sẽ sai đến giữa chúng.”

⁸⁵ Anh em thấy chính lịch sử lặp lại không? Giê-rê-mi sẽ không đồng ý với những người Pha-ri-si, Sa-đu-sê, Hê-rô-đia của họ, bất cứ điều gì họ có thể là. Ông, ông chỉ đưa ra Lời, và Nó khiến cho tất cả bọn họ nổi điên vì ông. Điều gì? Bây giờ chú ý.

*Và rồi tôi đã lấy chén ở tay của CHÚA, và khiến cho mọi
nước uống nó,...*

Giê-rê-mi đã không ở lại nhà. Giê-rê-mi không chỉ ở lại một chức vụ nhỏ bé, nhưng ông khiến mọi nước uống lấy nó.

...mà CHÚA đã sai tôi đến:

⁸⁶ Giê-rê-mi lấy Lời của Chúa, rượu của Lời Ngài. Và rượu là quyền năng của Lời Ngài. Rượu có quyền năng. Rượu là sự say sưa. Rượu đã có quyền năng ở đằng sau nó. “Và ta đã lấy Lời của Chúa,” Giê-rê-mi nói, “và làm cho Nó được minh chứng. Rượu, quyền năng ở trong Nó, ta đã thực hành trước họ, và họ sẽ không nghe Nó.”

Đức Chúa Trời phán, “Thế thì Ta sẽ gọi họ đến Ba-by-lôn trong bảy mươi năm.” Đó chỉ là những gì Ngài đã làm. Sự công bình và bất nghĩa hành động, giống nhau.

⁸⁷ Bây giờ, trở lại với bài học. Đa-ni-ên đã đang đọc. Hãy suy nghĩ, Đa-ni-ên đã đọc những Lời giống như chúng ta đang đọc sáng nay. Đa-ni-ên đã đọc cùng một Kinh Thánh, cùng một phép chấm câu, cùng những câu đó, cùng những điều mà tôi đọc, bởi sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, sẽ đọc cho anh em trong vài Sứ điệp kế tiếp, cùng một việc đó, để tỏ cho anh em thấy rằng chúng ta đang ở kỳ sau rất.

Và Đa-ni-ên, lấy Lời từ Giê-rê-mi, đem xuống xứ Ba-by-lôn. Và ông là một tiên tri đã được xúc dầu. Và ông đã thực hiện những phép lạ, dấu lạ, có thể thông giải tiếng lạ, và làm những dấu kỳ và phép lạ giữa họ. Tuy nhiên, đứng một mình, một mình ông! A-men! Ông đã đứng một mình.

⁸⁸ Nhưng Giê-rê-mi đã viết những Lời này trước đó nhiều, nhiều năm. Và Đa-ni-ên, đang thông giải Lời, đã có...“Này, bây giờ hãy chờ một chút. Chúng ta đang đến gần kỳ cuối cùng, vì tôi đã ở dưới đó sáu mươi tám năm rồi. Và tiên tri của Chúa,” a-men, “hỡi anh em của tôi, đáng tiên tri thật của Đức Chúa Trời đã tự chứng minh mình là một vị tiên tri, đã nói tiên tri với chúng ta. Tôi đã viết nó trong một quyển sách ở đây, mà nói rằng, ‘Bảy mươi năm sẽ được làm trọn.’ Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, chúng tôi đang ở gần sự cuối cùng. Hết thảy các thế hệ đó đã chết. Bây giờ Ngài sẽ làm gì, Chúa ôi? Ngài đã hứa sai đến cho chúng tôi...” Và ông đã đặt chính mình, để cầu nguyện.

⁸⁹ Ôi Đức Chúa Trời, nếu đã từng có một lần để chúng ta nên tự đặt chính mình, để cầu nguyện, thì đó là lúc này. Vì, chúng ta như là đây tờ thật của Ngài, chúng ta thấy, bằng những Thư tín của sứ đồ, bằng sự cảnh báo của Đức Thánh Linh, rằng chúng ta đang ở trong thời cuối cùng. Đức Thánh Linh phán Điều đó. “Trong những ngày sau rốt, người ta sẽ nóng nảy, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn là ham mến Đức Chúa Trời, lừa thầy phản bạn, hay phao vu, không tiết độ, và thù người lành.” Tôi hiểu bằng Thư tín.

⁹⁰ Và tôi hiểu rằng sẽ có những người hay nhạo báng, trong ngày sau rốt. Tôi biết sẽ có nước này nghịch cùng nước khác, trong ngày sau rốt. Tôi hiểu rằng sẽ có những cao trào, trong ngày sau rốt. Tôi hiểu rằng sẽ có những dấu hiệu đầy kinh sợ, giống như những đĩa bay, trên trời, những dấu hiệu huyền bí, và lòng người sẽ thất kinh vì sợ hãi. Sẽ có một thời bối rối, và khốn khó giữa mọi người. Tôi đọc thấy rằng hết thảy họ sẽ đi vào những tổ chức và giáo phái, và có một sự liên minh, trong ngày sau rốt. Tôi hiểu rằng phụ nữ sẽ cắt tóc ngắn trong ngày sau rốt. Tôi hiểu họ sẽ mặc đồ ngắn, và đi giày cao gót, tiếng vang lên như họ đi, vào ngày sau rốt. Tôi hiểu rằng nhuệ khí con người sẽ

rất thấp trong ngày sau rốt. Tôi hiểu rằng những thầy giảng sẽ là những con chiên đi lạc trong ngày sau rốt, điều đó sẽ thỏa hiệp, và sẽ không nuôi dân sự bằng Lời của Đức Chúa Trời, nhưng sẽ đi theo những tín điều và những thứ khác, thay vào đó. Nhưng tôi biết sẽ có một Tiếng sẽ đến trong những ngày sau rốt, đang kêu la trong đồng vắng, kêu gọi dân sự trở về với Sứ điệp ban đầu, trở về với những điều của Đức Chúa Trời. Tôi biết, nhờ Quyển Sách, những điều kia sẽ xảy ra.

⁹¹ Tôi biết rằng trong thời sau rốt sẽ xảy ra nạn đói kém. Những giáo hội sẽ rất được tổ chức, và bố trí và mọi thứ, đến nỗi trong ngày sau rốt sẽ có nạn đói kém, và sẽ không chỉ đói khát bánh và nước, nhưng mà đói khát nghe Lời thật của Đức Chúa Trời. Và người ta sẽ đi từ phương đông, từ phương tây, từ phương bắc, và phương nam, tìm kiếm để nghe Lời thật của Đức Chúa Trời. Nhưng các giáo hội sẽ rất được tổ chức và bị trói buộc quá, đến nỗi họ sẽ không có khả năng nghe Nó. Tôi hiểu rằng nhờ những quyển Sách. Nhưng, trong ngày đó, Ôi Đức Chúa Trời, sẽ có một Nhánh dấy lên từ Đa-vít.

⁹² Tôi hiểu rằng Ngài sẽ sai Ê-li đến trước khi ngày tận thế đó đến, và người sẽ có một Sứ điệp mà sẽ đem lòng con cái trở lại cùng tổ phụ, đem họ trở lại thuở ban đầu, trở lại lần nữa với sự cuối cùng, và bắt đầu. Tôi biết điều đó sẽ xảy ra ngay trước khi Thánh Linh lìa bỏ hội thánh dân Ngoại, để trở lại với dân Do Thái.

⁹³ Và tôi không hiểu bởi chỉ nhờ Thư tín. Tôi hiểu nhờ Lời, nhờ Lời được viết ra, rằng Y-sơ-ra-ên sẽ trở lại quê nhà; và tôi thấy nó đang trở về.

⁹⁴ Tôi hiểu nhờ những Thư tín, của các vị tiên tri, rằng Y-sơ-ra-ên sẽ trở nên một nước. Họ sẽ tái thiết lập sự thờ phượng đền thờ. Đức Chúa Trời sẽ lại đi giải quyết với nó khi nó trở về quê hương. Ô! Hai vị tiên tri sẽ dấy lên trong những ngày sau rốt, với họ. Tôi hiểu điều đó. Ngay khi Hội thánh dân Ngoại dọn đi, hai vị tiên tri sẽ đến, Ê-li-sê và Môi-se, với Y-sơ-ra-ên. Chúng ta sẽ nhận biết điều đó khi chúng ta trải qua.

⁹⁵ Đấng tiên tri đã thấy thời giờ hầu như được làm trọn ở dưới Ba-by-lôn. Đúng thế.

⁹⁶ Thiên sứ Gáp-ri-ên xuất hiện, để bày tỏ không chỉ những gì ông đang cầu xin về, nhưng bảo ông mọi cách những gì được xác định cho chủng tộc Do Thái, tất cả đã đến lúc kết thúc. A-men! Ông đã kêu cầu một chút, và đã nhận toàn bộ sự việc. Ông đã kêu cầu chỉ để biết...

⁹⁷ Đa-ni-ên đang cố gắng tìm thấy, “Lạy Chúa, còn bao lâu nữa, vậy thì điều đó sẽ xảy ra? Tiên tri Giê-rê-mi, đầy tớ Ngài, anh em của tôi, đã nói tiên tri cách đây sáu mươi tám năm, và nói, ‘có bảy mươi năm để dân sự Ngài ở lại đây.’ Thực tế hết thủy thế hệ xưa giờ đã chết rồi.”

⁹⁸ Có một thế hệ ngũ tuần xưa đã dấy lên, cách đây bốn mươi năm. “Những chiến sĩ lão luyện,” họ được gọi thế. Họ đã tổ chức, và biến đổi hình dạng, và làm âm ỉ, hết thủy qua Núi Hô-rếp và Nê-bô, tất cả qua đó. Nhưng, cuối cùng, chúng ta ở tại con sông bây giờ. Ngài sẽ dấy lên một người mới, với một Giô-suê để đưa họ qua. Luật pháp đã thất bại; Môi-se đã hành động với nó; Môi-se đã thất bại. Giô-suê đem họ qua. Chúng ta thấy rằng những tổ chức đó đã thất bại, nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Trời...Giô-suê, từ *Joshua*, có nghĩa là “Chúa Jêsus Đấng Cứu Thế của chúng ta.” Rằng, Đức Thánh Linh sẽ đến trong Hội thánh. Không phải một tổ chức, nhưng Đức Thánh Linh sẽ ở giữa dân sự và làm cho Nó sẵn sàng đi lên, vượt qua sông Giô-đanh. Tôi biết nhờ đọc trong Sách mà đó là những gì xảy ra. Và Đức Chúa Trời biết đó là điều tôi đang tìm kiếm bây giờ, để tôi có thể an ủi dân sự Ngài và nói với họ những gì đến gần, cả ở đây sáng nay, và qua những nơi mà những băng ghi âm sẽ đi, khắp thế giới, rằng chúng ta đang ở kỳ sau cùng.

⁹⁹ Ngài đã bày tỏ bằng mọi cách cho tới khi Vương quốc được khôi phục hoàn toàn và Thiên hi niên đi vào. Đó là sứ điệp của Gáp-ri-ên. Người nói, “Ta đã đến để báo cho người rằng có bảy mươi năm, bảy mươi tuần lễ, cho đến bây giờ, được định trên dân người, được định đến cuối đời dân Do Thái. Có bảy mươi tuần lễ.” Bây giờ hãy xem những gì Ngài đã nói. Rằng bây giờ, từ lúc đó cho đến khi khôi phục...

Bảy mươi tuần lễ được định trên dân người và trên thành thánh...của người,...

“Thành người.” Ba-by-lôn không phải là thành phố của ông. Ai... Thành của ông ở đâu? Giê-ru-sa-lem.

¹⁰⁰ Bây giờ, khi chúng ta đến với—với bảy, hay sự xác nhận sáu phần, chúng ta sẽ thấy thành đó là gì, và mang nó xuống và chứng minh nó là ai, ai thành lập nó, nó đến từ đâu. Nó sẽ đứng bao lâu? Nó sẽ được xây dựng lại không? Vào lúc nào? Ô, những điều vĩ đại dự trữ cho chúng ta. Tốt lắm.

Bảy mươi của những tuần lễ được định trên dân người và trên thành thánh...của người, đặng ngăn sự phạm phép,...

Bấy giờ, Ngài không hề nói, “Đa-ni-ên...” Không nghi ngờ gì ngoài những gì Ngài đã phán với ông rằng bảy mươi tuần lễ đã... tôi muốn nói, bảy mươi năm thì gần xong. Sáu mươi tám, chỉ thiếu hai năm. Và chúng ta thấy rằng lời tiên tri của Giê-rê-mi thật hoàn toàn chính xác. Hai năm sau, họ đi ra. Nê-hê-mi đã đi về và được lệnh từ nhà vua, và xây bức tường trong thời gian khó nhọc. Họ đã làm việc. Ông nói, “Bức tường...” Hãy lắng nghe điều này.

...đặng ngăn sự phạm phép,....trừ tội lỗi,...

“Để trừ tội lỗi.” Đối với ai? Dân Do Thái. “Được định trên dân người,” không phải trên dân Ngoại. “Trên dân của người,” dân Do Thái. “Và thành phố của người,” không phải New York, không phải Boston, Philadelphia, Chicago, Los Angeles, Rô-ma. Nhưng, “Trên thành của người,” Giê-ru-sa-lem.

...và đặng ngăn ngừa sự phạm phép,....trừ tội lỗi,...làm những sự cầu thay cho sự gian ác, và đem sự công bình đời đời vào, và đặng đặt ấn tín nơi sự hiện thấy và lời tiên tri, và xúc dầu cho nơi chí Thánh. (Hãy theo dõi!)

Người khá biết và hiểu, rằng từ khi ra lệnh tu bổ và để xây lại Giê-ru-sa-lem (mà là thành của người) cho đến... Đấng Mê-si là Vua đến sẽ là bảy (trong bảy mươi) tuần lễ,...

¹⁰¹ Hãy chờ đợi cho đến khi chúng ta đi vào đó! Ô, chao ôi! Đó là một ơn ban mà tôi...tôi sẽ lấy cho mình sợi dây và tự cột mình vào nơi đây.

¹⁰² Đã bày tỏ nó qua tất cả các thời đại, nói, “Ta sẽ không nói với người bây giờ rằng chỉ khoảng gần hai năm, nó sẽ được làm trọn, hoàn tất.” Và chúng ta hết thấy đều biết rằng họ đã ở lại đó chính xác bảy mươi năm, và—và đi ra, hoàn toàn chính xác những gì vị tiên tri đã nói. Và Ê-sai, hay là tôi muốn nói...Đa-ni-ên tin vị tiên tri đó, vì vậy ở đây ông đã, sẵn sàng. Đúng vậy. Và ông...

¹⁰³ Và bây giờ, khi Gáp-ri-ên đến, Người nói, “Ta đến để tỏ cho người hết thấy đường lối, để chỉ cho người thấy những sự việc này, rằng, tất cả những sự đã được định sẵn.” Hiểu không? Hãy xem.

...sự gồm ghiếc kẻ ấy sẽ làm cho nó hoang vu, thậm chí cho đến hồi kết thúc,...

¹⁰⁴ *Hồi kết thúc* là “lúc chấm dứt của mọi sự.” “Ta sẽ chỉ cho người những gì sẽ xảy ra.” Bây giờ hãy lắng nghe. Hãy hiểu điều đó! “Ta...Hỡi Đa-ni-ên, Ta đã được sai xuống. Người được yêu quý lắm trên Thiên đàng. Và Ta đã nghe lời cầu nguyện người và Ta xuống bây giờ đặng tỏ cho người biết những việc gì được định sẵn cho dân Do Thái và Giê-ru-sa-lem, từ ngay bây giờ cho đến cuối kỳ định, toàn bộ mọi việc.”

¹⁰⁵ Bây giờ, anh em hiểu không, cả lớp? Nếu chúng ta có thể tìm thấy bảy mươi tuần lễ này là gì, thì chúng ta biết khi nào là kỳ đã định. Ồ, chao ôi! Xin Đức Chúa Trời giúp chúng ta biết điều đó. Nó nói cho chúng con biết chính xác nơi nào trong những trang này, chính xác từ lúc đó cho đến lúc này, cho đến hồi kết thúc, và sẽ không bỏ lỡ điều đó một phút.

¹⁰⁶ Thật Lời của Đức Chúa Trời tuyệt vời biết chừng nào...Khi Đức Chúa Trời dựng nên trái đất và đặt nó vào trong quỹ đạo. Và tôi đã giăng đêm nọ, tối Chúa nhật, làm sao mà không có vật nào sai trật. Tại sao, thế giới này chuyển động quá tuyệt hảo đến nỗi người ta có thể nói với anh em cách chính xác khi nào mặt trời và khi nào mặt trăng sẽ đi qua, trong hai mươi năm từ ngày hôm nay, chính xác từng phút. Tôi không thể nói với anh em, bằng bất cứ đồng hồ nào chúng ta có trên thế giới; nó sẽ chạy chậm hai hay ba phút một tháng, hay chạy nhanh hai hay ba phút, đồng hồ tốt nhất chúng ta có. Chúng ta không thể làm điều gì mà hoàn

hảo. Bởi vì, chỉ có một điều hoàn hảo duy nhất, đó là Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời và Lời Ngài thì giống nhau, vì vậy Lời Đức Chúa Trời là hoàn hảo.

¹⁰⁷ Và nếu chúng ta có thể nhận ra những ngày này, chúng ta sẽ tìm thấy chính xác khi nào hồi kết thúc sẽ đến. Anh em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Nó đã được định cho đến hồi kết thúc.” Câu thứ 24, “dân người và thành thánh người,” mà là Giê-ru-sa-lem. Đã có ở câu thứ 21...câu thứ 24 ở đây. Chúa Jê-sus nhắc đến điều này trong Ma-thi-ơ 24.

¹⁰⁸ Bây giờ, Anh Collins, nếu anh ấy có ở đây sáng nay, tôi không biết anh ấy có ở đây hay không. Trong những câu hỏi tối hôm kia, anh ấy đã hỏi một câu. (Tôi nghĩ thật tốt cho tôi để nói về điều đó, Anh Collins à.) Vê, “‘Sự gớm ghiếc làm cho hoang vu,’ đấy, nó có ý nghĩa gì?”

¹⁰⁹ Chúa Jê-sus đã phán điều đó, trong Ma-thi-ơ chương thứ 24, và chúng ta tìm thấy. Vâng, Ma-thi-ơ 24:15. Bây giờ xin cho tôi chỉ đến điều đó thật nhanh, để anh em có thể thấy điều gì, Chúa Jê-sus đang phán về những gì giống như vậy ở đây, tham khảo lại Đa-ni-ên. Ma-thi-ơ 24:15, với những anh em đang ghi chép. Tôi muốn anh em, mỗi người bây giờ, đặc biệt tối nay và—và Chúa nhật tuần sau, mang theo giấy bút, bởi vì chúng ta...trừ khi anh chị em có băng ghi âm. 24, và câu thứ 15, “Và khi vì thế...”

*Và do đó khi các người sẽ thấy sự gớm ghiếc tàn nát,
mà đấng tiên tri Đa-ni-ên đã nói,...*

Hãy suy nghĩ! Đây là bốn trăm tám mươi ba, -bốn, -năm, tám mươi sáu năm trước đó. Bốn trăm tám mươi sáu năm trước đó.

...lập ra trong nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-ên đã nói,...

Bây giờ hãy nhìn vào Kinh Thánh của anh em. Nó ở trong ngoặc đơn.

...(ai đọc, phải hiểu biết:)

¹¹⁰ Bấy giờ, Ngài đang phán cùng dân Do Thái. Họ muốn biết, “Còn về đền thờ này? Khi nào nó sẽ bị phá hủy? Khi nào nó sẽ được xây lại? Khi nào sẽ đến lúc không còn một hòn đá nào chồng lên hòn đá khác? Nó sẽ trải qua bao lâu?”

¹¹¹ Ngài phán, “Khi các người thấy ‘sự gớm ghiếc làm nên sự hoang vu, đang đứng khi...’ Đa-ni-ên, ‘đứng trong nơi thánh.’” Nói, “Khi các người thấy điều này ứng nghiệm, bây giờ hãy để người đọc hiểu ngài đang nói về điều gì.”

Đó là lý do chúng ta đang cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời, để khiến điều đó quá hoàn hảo, đến nỗi sẽ không có một bóng dáng nghi ngờ nào. Bởi vì, chúng ta không cho là mình đặt sự thông giải riêng đối với những việc ấy. Nó đã phải đến qua CHÚA PHÁN NHU VẬY. Vì vậy, tôi sẽ để lại nó ngay ở đó cho đến khi tôi hiểu được.

Đã tỏ ra mọi điều với người, “sự gớm ghiếc” đó.

¹¹² Và, nên nhớ, nó giống như, có ý nghĩa kép, “Hãy gọi con ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô.” Như dân Y-sơ-ra-ên được gọi ra; Chúa Jêsus, Con Ngài, cũng được gọi ra.

Và điều đó sẽ xảy ra hoàn toàn chính xác, chắc chắn như tôi đang đứng ở đây. Và Ngài đã làm điều đó trong một cách, và Ngài đã thực hiện nó tất cả cách kín giấu, tất cả giấu khỏi Hội thánh. Ồ, khi chúng ta đi xuống tới điều đó, đi vào sự hiểu biết sáu phần kia, cách mà Ngài đã giấu tất cả điều này khỏi Hội thánh thế nào; để Hội thánh sẽ chăm xem nó từng phút, mà không biết khi nào Ngài đã đến. Nhưng bây giờ thời đại Hội thánh sắp chấm dứt, vì thế bây giờ chỉ sẵn sàng cho sự Tái lâm, thật sự sẵn sàng.

¹¹³ Đây là một câu Kinh Thánh quan trọng nhất trong Sách. Nó làm gì? Nó nói về kết cuộc của đất nước Do Thái, dân tộc Do Thái. Câu Kinh Thánh này, bảy mươi tuần lễ, nó vạch trần và nói một cách chính xác từ lúc Đa-ni-ên bắt đầu ở đó, cho đến khi chấm dứt của hồi kết thúc. Nó là một trong những đồng hồ vĩ đại nhất. Bao nhiêu người nghe tôi nói, “Nếu bạn muốn biết ngày của tuần là gì, hãy nhìn vào lịch. Nếu bạn muốn biết thời đại chúng ta đang sống là gì, hãy nhìn vào dân Do Thái?” Đúng vậy. Có lịch của Đức Chúa Trời, được lấy ngay ở đây. Bất cứ nhà thần học nào, bất cứ học giả Kinh Thánh nào, bất cứ ai, muốn nói với anh em về điều đó thì đây là đồng hồ, dân Do Thái.

Bây giờ chúng ta đã mấy giờ rồi? Chúng ta thật sự...dân sự, nóng, ồ, tôi...

114 Chẳng có liên hệ gì với dân Ngoại; Bấy Ấn này, Bấy Tai vạ, Bấy Tai nạn, Bấy Kèn, chẳng có liên hệ gì. Hội thánh dân Ngoại sẽ ở trong sự Vinh hiển vào lúc đó. Không có liên quan gì với chúng ta, Hội thánh dân Ngoại. Nó chỉ liên quan với dân Y-sơ-ra-ên. “Hỡi Đa-ni-ên, dân người và thành Giê-ru-sa-lem.”

115 Bây giờ, và phơi bày những sự kiện mà Đức Chúa Trời chỉ giải quyết với dân Do Thái khi họ ở quê nhà của họ. Halêlugia! Đó là chỗ tôi nghĩ nó đụng vào điểm cốt lõi, ngay ở đó.

Họ luôn luôn cố gắng thừa nhận từ lúc dân Y-sơ-ra-ên ở thời của Đa-ni-ên. Và một nhà văn vĩ đại...Bởi vì, tôi biết một số học trò của ông đang ngồi đây, tôi sẽ không nói điều đó. Nhưng đó là nguyên nhân họ có tất cả điều vớ vẩn sai lạc này.

116 Anh em có biết nhà Millerite, trước khi họ trở thành những tín đồ Cơ-đốc Phục lâm, họ đã làm gì ở đây? Vào năm 1919, có những cánh cửa họ, (tất cả anh em đã thấy nó trong báo Courier), và bước lên đây để bay đi, buổi sáng hôm đó. Điều đó đã nói về bảy mươi tuần của Đa-ni-ên. Ừ-m, Millerite. Rồi, sau đó, nhờ Bà Ellen White, là nữ tiên tri của họ, quay lại và tự xưng họ là những tín đồ Cơ-đốc Phục Lâm. Và bấy giờ họ đã thay đổi tên thành Tiếng của Lời Tiên tri. Hiểu không? Ba tên khác nhau cho cùng một hệ thống tôn giáo.

117 Vậy thì, nhưng họ đã sai, bởi vì họ đang cố gắng áp dụng bảy mươi tuần lễ này cho cả dân Do Thái và dân Ngoại. Còn Ngài đã phán ở đây, “Dành cho dân người.” Và Đức Chúa Trời không bao giờ giải quyết với dân Do Thái ở ngoài xứ Pa-les-tin. Và khi Đấng Mê-si, ở vào tuần thứ bảy mươi, và hai tuần, đã bị dứt đi, (không vì chính Ngài; mà vì chúng ta, đã bị dứt khỏi), dân Y-sơ-ra-ên bị tản lạc, và không (không bao giờ) trở về quê hương của họ cho đến chỉ trong vài năm cuối cùng. Vì thế, thời gian không được tính ở đó cho thời đại Hội thánh. Anh em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Sẽ không phải là 1919. Tôi có thể chỉ ra điều gì đó đã xảy ra vào năm 1919, nhưng đó là khi Thiên sứ ấy, sứ điệp của vị Thiên sứ thứ ba đánh vào và Tai nạn đi ra. Một cách chính xác. Nhưng nó không phải là điều...Đó là khi chiến tranh đã ngừng lại trong một cách bí mật. Chúng ta nắm điều đó trong chương

thứ 7 khi chúng ta đến với nó, khi chúng ta đến với chương thứ 7. Hết thấy anh em đã nghe tôi giảng điều đó, nhiều lần, đây, khi sứ điệp của Thiên sứ đã phán, “Hãy giữ bốn hướng gió của trái đất cho đến khi chúng ta đóng ấn dân Do Thái, những tôi tớ ta.” Và, lúc này, họ đang chờ đợi cho đến khi tất cả thời đại dân Ngoại đã dời đi.

Rồi lúc ấy Ngài đến, rồi—rồi Ngài đóng ấn người Do Thái, một trăm bốn mươi bốn ngàn người tiếp nhận Đức Thánh Linh. Có một trăm bốn mươi bốn ngàn người, được đóng ấn. Khải huyền 7. Anh em đã đọc điều đó.

“Và tôi thấy một số lớn những người đã ở trên Thiên đàng rồi,” Giảng đã thấy, “gồm mọi nước, mọi thứ tiếng, và mọi dân tộc, và họ đứng trước Đức Chúa Trời, với nhánh chà là trong tay, và mặc áo dài trắng, cất tiếng hát ngợi khen. ‘Halêlugia! Amen! Sự vinh hiển, khôn ngoan, tôn quý, quyền phép, sức mạnh, đều thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta đời đời vô cùng. Amen!’ họ la lớn.”

118 Giảng đã không thể hiểu lúc đó. Nhưng ông nhìn lại và thấy trên Núi Si-nai, (sự vinh hiển) một trăm bốn mươi bốn ngàn người không bị ô uế với đàn bà. Dân Do Thái! Những người đàn bà, những hội thánh! Họ đã không gia nhập với những tổ chức nào, Lutheran, Giám Lý, Báp-tít, và Trưởng Lão. Nhưng họ đã là những người Do Thái từ lúc ban đầu, Chính thống, và đã có đền thờ của họ ở đó, thờ phượng trên Núi Si-nai. Đó là một trăm bốn mươi bốn ngàn người. Đó là sau điều này; Hội thánh đã được ở trong sự Vinh hiển. Hiểu không?

119 Vì thế, Ông Smith đã sai, phải vậy. Bởi vì, làm sao anh em có thể áp dụng điều đó dưới đây vào năm 1919, lấy một trăm bốn mươi bốn ngàn người ở ngoài? Thế thì anh em trở lại Russellite lần nữa. Hiểu không? Thế thì các bạn trở lại ngay với học thuyết Russellite, rằng, “Chúa Jêsus đến vào năm 1914. 1919 Ngài đã cất Hội thánh của Ngài lên. Và bây giờ Ngài là một thân thể thần bí đang đi dạo quanh trên trái đất, đã sống lại...đang đi tới ngôi mộ của ông và mộ của bà nội, và làm cho tất cả họ sống dậy, tất cả những điều đó là học thuyết Russellite.” Vô lý! Nó không làm cho

hiểu Lời. Nó sẽ không lộ ngay. Không, thưa quý vị. Nó không lộ ra ngay.

¹²⁰ Nhưng, Đức Chúa Trời đã có Lẽ thật. Và Đức Chúa Trời là Đấng Mà có thể bày tỏ Nó và đặt Nó vào nơi đó, và bày tỏ Nó một cách chính xác, cho chúng ta. Hiểu không? Tôi tin Ngài sẽ làm điều đó. Tôi không biết nó. Tôi đang nói cho anh em Sự thật. Tôi không biết, nhưng tôi đang tin. Tôi đang tin rằng Ngài sẽ thực hiện.

¹²¹ Vì vậy, anh em thấy, Đức Chúa Trời không bao giờ giải quyết với dân Do Thái. (Tôi muốn anh em giữ điều này trong trí) chừng nào mà Y-sơ-ra-ên...

¹²² Đó là khi tôi đã cố gắng nói với anh em này đang ngồi trên đây, mà đang nói về đi đến Y-sơ-ra-ên, hãy tránh ra Y-sơ-ra-ên! Hãy tránh xa nó, hết thầy các bạn đang nói về sự cải đạo của người Do Thái. Trước khi Sứ điệp này chấm dứt, anh em sẽ thấy ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, bởi Lời và bởi Thánh Linh. Y-sơ-ra-ên sẽ được cải đạo, cả nước, trong một đêm. Kinh Thánh đã nói vậy. Nhưng Phúc Âm thậm chí không đến với họ. Có một vài kẻ nổi loạn mà ở ngoài, và đại loại như thế, mà đi vào, và bên ngoài thân thể chính của dân Do Thái, mà bước vào và được cứu. Điều đó đúng. Tôi tin điều đó bằng cả tấm lòng của tôi—của tôi.

Nhưng, nên nhớ, chừng nào Y-sơ-ra-ên ở ngoài nước của họ, thì họ không thể được cứu. Bây giờ họ đang trở về. Và họ sẽ được cứu, hết thầy cả dân tộc, trong một ngày. Kinh Thánh đã nói vậy. Một ngày; sẽ mang, toàn bộ, hết thầy dân Y-sơ-ra-ên trở lại ngay với Đức Chúa Trời. Sẽ có một việc quyền năng như vậy đùng vào Y-sơ-ra-ên một trong những ngày này, cho đến khi nó sẽ rúng động cả đất nước. Ngay cả vị tiên tri đó đã la lên, và nói, “Trong một ngày mà người đã làm điều này.” Trong một ngày, họ sẽ thấy Điều đó. Đó sẽ là một việc đầy quyền năng.

¹²³ Theo ý tôi, đó sẽ là một vị tiên tri đầy quyền năng mà sẽ dấy lên và đứng trước Y-sơ-ra-ên, và chứng minh cho họ rằng Đấng Mê-si đó vẫn đang sống. Đấng Mê-si đó mà họ đã chối bỏ thì...?...

¹²⁴ Họ đọc quyển Kinh Thánh nhỏ đó bây giờ, Kinh Thánh của Y-sơ-ra-ên. Họ đã đọc Nó từ phía sau tới trước, cách họ đọc Nó.

Và anh em biết ngôn ngữ người Do Thái được viết như thế nào. Và vì vậy khi họ đọc Nó... Và họ đọc quyển đó mà Lewi Pethrus đã gửi xuống cho họ, một triệu quyển Kinh Thánh. Họ nói, “Nếu Chúa Jêsus này...” Đó là những người Do Thái đã bị đem xuống I-ran, và ở dưới đó, không bao giờ nghe việc như Đấng Mê-si. Và khi họ đã sẵn sàng trở lại quê hương, ồ, họ sẽ không leo lên máy bay. Họ vẫn cày với những cái cày xưa. Anh em đọc điều đó trong tạp chí *Look*. Bao nhiêu người đã đọc những bài báo đó trong tạp chí *Look* và *Times*-...? Ồ, anh em chắc chắn đã đọc. Hiểu không? Họ sẽ không leo lên đó. Giáo sĩ già kia đứng ngoài đó và nói, “Hãy nhớ, vị tiên tri đã nói chúng ta sẽ trở về quê hương trên những đôi cánh chim ưng.” Halêlugia!

Các nước đang tan vỡ, Y-sơ-ra-ên đang tỉnh thức,
 Những dấu hiệu mà Kinh Thánh đã báo trước;
 Các ngày dân Ngoại đã được tính, với những
 kinh hoàng đè nặng;
 “Hãy trở về, Hỡi dân tan lạc, với đất nước của
 chính người.”

125 Tốt hơn là anh em nên tỉnh thức. Anh em đã nghe điều đó và đã nghe nó, và đã nghe điều đó, nhưng nó sẽ là thời giờ cuối cùng, một trong những ngày này. Dân Y-sơ-ra-ên đang trở lại quê nhà mình. Thật là ngày mà Đức Chúa Trời định Y-sơ-ra-ên là một nước, đó là một ngày mà sẽ không có một dân Ngoại nào khác được cứu.

126 Tôi sẽ chứng minh điều đó bằng bảy mươi tuần lễ này, nếu tôi thật sự có thể tìm thấy những ngày đó. Tôi sẽ đi qua tới... để nắm về lịch thiên văn học, và—và lịch Julian, thiên văn học, và lịch Rô-ma, và hết thảy chúng. Có một số nữa, ở đâu đó. Có điều gì đó. Đức Chúa Trời biết về điều đó, và, Ngài—Ngài có thể bày tỏ điều đó. Hiểu không? Tôi biết lịch Julian có ba trăm sáu mươi lăm và một phần tư ngày, trong một năm. Vì thế, ồ, chúng bị xáo trộn lên hết thảy, nhưng có một sự thật, ở đâu đó.

127 Tôi thấy quá nhiều giáo hội, quá nhiều tổ chức, quá nhiều người đang đi nhà thờ này, và một số, “Chào Ma-ri,” và một số thờ phượng *điều này*, và *điều kia*, *điều nọ*. Phải có một Lễ thật, ở

đâu đó. Phải có một Đức Chúa Trời, ở nơi nào đó. Phải có một Sứ điệp, ở nơi nào đó. Tôi thấy những tiên tri giả đang nổi lên, hành động giống như những sự phân biệt, và tất cả các loại linh tinh khác đang diễn ra. Thế thì, phải có một điều thật ở đó, nơi nào đó, mà điều giả mạo được làm ra từ đó.

128 Tôi thấy nhiều người trở nên trong xác thịt, và la hét, và có thái độ kỳ quặc, và đi ra và sống đủ hết thầy các kiểu đời sống. Phải có một Đức Thánh Linh chân chính ở đó, ở đâu đó. Tôi thấy nhiều người đang hoạt động tôn giáo, và đại loại như thế, và cố gắng làm người sùng đạo. Tôi biết có một Đức Chúa Trời chân thật, ở đâu đó. Đó phải là một Thánh Linh chân thật, ở nơi nào đó, vì đó là một sự giả nhân giả nghĩa đã lâu mà được tạo ra từ đó, một điều không có thật cũ kỹ. Đó phải là một điều gì đó là thật: một con người, một dân, một Hội thánh, một Đức Chúa Trời. Đó phải là một cái gì đó thật, ở đâu đó, vì đã có một bản sao thật sự của nó. Có một điều gì đó thật, ở nơi nào đó.

129 Tôi đã nói với hội thánh này, về những ân tứ của các anh em. [Anh Branham gõ lên bục giảng bốn lần—Bt.] Hãy lắng nghe những ân tứ của anh em; giữ chúng đúng với Kinh Thánh. Đừng lấy một điều khác thay thế, khi bầu trời đầy dẫy những điều thật. Chúng ta hãy giữ những điều thật. Chúng ta hãy nắm giữ sự thật hay là không có một chút nào. A-men.

130 Bây giờ, kết thúc, là một sự kiện mà Đức Chúa Trời giải quyết với dân Y-sơ-ra-ên chỉ khi họ ở quê hương mình. Chúng ta hãy lấy ví dụ khi Đức Chúa Trời...Áp-ra-ham rời bỏ quê hương và đi xuống xứ Ê-díp-tô, điều gì đã xảy ra? Ông đã đi ra khỏi ý chỉ của Đức Chúa Trời, và không bao giờ được phước cho đến khi ông trở lại quê nhà. Đức Chúa Trời không bao giờ giải quyết với ông, không một khả tượng, không một điều gì khác, cho tới khi ông trở lại quê nhà.

131 Nhìn xem dân Y-sơ-ra-ên khi họ được đưa xuống xứ Ê-díp-tô, bốn trăm năm. Không một phép lạ, không một dấu hiệu, không việc nào đã xảy ra ở giữa họ, không ghi lại trong lịch sử của Sách. Giống như số chín mươi chín xưa và nay; đi nhà thờ, dâng của lễ chiên con, nói một lời “Chào Mary,” hay bất cứ là cái gì, đi trở lại. Năm tới, cũng giống vậy. Những thầy tế lễ đều tranh cãi, “Thầy

A gì đó! Chúng ta sẽ chọn *Thầy A gì đó*. Ông ấy có học vị cao hơn. Ông ấy biết nhiều hơn về dân Ê-díp-tô.” Điều trước tiên anh em biết, dân Ê-díp-tô và—và hết thầy họ, thì đều như nhau.

¹³² Đó là điều giống nhau đã xảy ra với hội thánh. Chúng ta hết thầy đều đi nhà thờ Giám Lý, hay Báp-tít, hoặc Trưởng Lão. “Và chúng ta đã nhận được tấm bằng của Hartford! Chúng ta đã có tấm bằng của Wheaton! Chúng ta đã có bằng từ nơi nào khác, hay Bob Jones! Chúng ta, chúng ta đã có bằng Cử nhân Văn chương! Chúng ta đã có bằng Tiến sĩ Thần đạo, Tiến sĩ Văn chương, hay là thứ gì khác!” Rốt cuộc nó là cái gì? Một đám vô nghĩa.

Đó là cách ở trong xứ Ê-díp-tô. Và Đức Chúa Trời không bao giờ giải quyết với Y-sơ-ra-ên cho đến khi nó trở lại quê nhà của mình.

¹³³ Hãy nghe tôi! CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, Đức Chúa Trời sẽ không xử lý với Hội thánh Ngài tới khi Nó trở về quê nhà, Sứ điệp của thời đại. Hãy trở về với thuở ban đầu! Hãy ra khỏi những ý tưởng Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão của anh em; Ngũ Tuần, Liên hiệp, Một ngôi, Ba ngôi, và Năm ngôi của anh em, bất kể nó là gì; hội thánh của Đức Chúa Trời, Na-xa-ren, Hành hương Thánh, hội thánh của Đấng Christ, tất cả những phong trào anti-christ! Và tôi nhận thức điều này sẽ đánh động cả thế giới. Tất cả đều sai trật; tất cả đều thuộc về ma quỷ. Ồ, chao ôi! Có những con người tin kính trong mỗi giáo hội của họ. Có những con người tin kính trong mỗi một phong trào của họ. Nhưng tổ chức, trong chính nó, thì không thuộc về Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ ban phước cho nó. Ngài không bao giờ làm điều đó.

¹³⁴ Tôi hỏi bất cứ nhà sử học nào (các bạn là người sẽ nghe băng ghi âm này) để viết và nói cho tôi ở bất cứ nơi nào, hội thánh đã tổ chức, nếu Đức Chúa Trời đã không bỏ nó đi và không bao giờ xử lý nó nữa. Hãy nói cho tôi biết khi nào Ngài đã từng dấy lên Lutheran lần nữa, Wesley và Giám Lý, hay là Ngũ Tuần. Không bao giờ! Tổ chức đó nằm ở đó, và bị thối mục và rữa nát! Đức Chúa Trời đã lấy những cá nhân và cố gắng chỉ ra cho họ con đường trở lại quê nhà. Và rồi, những cá nhân quá yếu đuối và nhu nhược, với loại bằng cấp nào đó, cho đến khi họ đã tổ chức

một tổ chức khác, làm nó trở thành đứa con gấp hai lần hơn nữa của địa ngục so với lúc ban đầu.

¹³⁵ Nhưng, ở nơi nào đó, chắc chắn vậy, Giê-hô-va đã có một con người mà Ngài có thể đặt tay của Ngài trên, là người sẽ không thỏa hiệp với họ...-sùng đạo, những tổ chức không tin kính; mà sẽ xoay dân sự trở lại với Văng Đá, là Đức Chúa Jêsus Christ, trở lại với ngũ tuần nguyên thủy và Đức Thánh Linh nguyên thủy, với những dấu hiệu nguyên thủy và phép lạ nguyên thủy. Chắc chắn Ngài đã có một người, ở đâu đó, mà sẽ không bao giờ bị sa ngã dưới bất cứ loại bắt bớ, sự lệch lạc, thanh trừ, sa ngã, bất cứ điều gì khác; người đó sẽ ở lại với nó.

Đức Chúa Trời không bao giờ ban phước cho Y-sơ-ra-ên cho đến khi nó trở lại quê nhà của mình.

¹³⁶ Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ ban phước cho các bạn, tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Công giáo, hay là Hành hương Thánh, Na-xa-ren, hội thánh của Đấng Christ, hay—hay là tổ chức Ngũ Tuần. Ngài sẽ không bao giờ ban phước cho các bạn cách đó. Hãy trở về quê nhà, trở lại lúc ban đầu, hãy trở về với kinh nghiệm ngũ tuần như đã xảy ra vào Ngày lễ Ngũ Tuần khi Quyền năng của Đức Chúa Trời hằng sống đã thay đổi hàng ngàn người đó, và khiến lòng họ bùng cháy với Lửa của Đức Chúa Trời, điều đó bày tỏ sự chân thật; không có những dấu hiệu giả mạo, không một chút thần giao cách cảm, không sự nhạo báng nào đó, và đi vào sự tranh cãi gay gắt giống như chúng ta có ở nước Mỹ. “Ai có thể có cái lều lớn nhất?” Hay là, “Ai có thể có đám đông lớn nhất?” Điều đó có gì quan trọng đối với Đức Chúa Trời? Đức Chúa Trời muốn những con người thành thật trong lòng, không phải đám đông lớn. Và tất cả chúng ta đang có cuộc tranh cãi gay gắt ở đây, đang diễn ra. Thật là một sự hổ thẹn, để thấy nếu chúng ta có thể thêm một ngàn người nữa vào tổ chức của chúng ta. Đó là điều ô nhục. Ngài muốn chúng ta trở lại với Lễ thật, trở lại với Thánh Linh, quay về với Ánh Sáng đúng đắn, quay về với đường lối đúng đắn trong Đấng Christ, quay về với Lễ thật. Làm sao Ngài có thể ban ơn cho con đường chúng ta đi? Ngài sẽ không ban ơn.

¹³⁷ Ngài đã không bao giờ ban ơn cho dân Y-sơ-ra-ên cho đến khi họ quay lại miền đất hứa. Và khi họ trở lại miền đất hứa, những dấu kỳ và phép lạ bắt đầu xảy ra. Ngài đã gởi một người xuống ngay giữa họ, tên là Môi-se. Môi-se này đã xuống đó với điều gì, một học thuyết chải chuốt à? Ông đã xuống đó với một bằng Cử nhân Văn chương phải không? Ông đã đi xuống với bằng Tiến sĩ Luật, Tiến sĩ Triết? Ông đi xuống đó với quyền năng của Giê-hô-va, và với một sứ điệp, “Hãy trở về, từ mảnh đất này, với què hương. Hãy trở về, với què hương của chính mình, Hỡi dân tản lạc.” A-men!

¹³⁸ Trong gần hai ngàn năm, dân Do Thái đã rời khỏi què hương của họ, sống tản lạc bốn phương trời trên đất. Làm sao chúng ta có thể làm cho Sứ điệp này kéo dài nhiều tuần lễ bây giờ, nếu chúng ta phải đi vào chi tiết. Chúng ta có thể đuổi dân Y-sơ-ra-ên trở lại ngay và cho thấy khi họ bị tản lạc bởi Đế quốc Rô-ma, vì sự chối bỏ đấng Mê-si của họ; cách mà nó đã bị đưa đi đến mọi nước dưới Trời như thế nào.

Hãy đi về với Gia-cốp, Y-sơ-ra-ên, trở lại trong Sáng thế ký 44 và 45, và cho thấy trở lại ở đó rằng ngài đã ban ơn cho những tộc trưởng kia và bảo họ chính xác nơi đứng của họ trong những ngày cuối cùng. Và tôi có thể chỉ cho anh em thấy chính xác (mọi nước) của Y-sơ-ra-ên, mọi chi phái của Y-sơ-ra-ên, đang đứng chính xác trong những nước mà nó đã được nói nó sẽ có. Và chúng ta thì ở đây ngày nay.

¹³⁹ Dân Do Thái mà chúng ta biết, đó không phải là dân Do Thái thật. Dân Do Thái thật là Chính thống thật mà không làm ô uế chính mình bởi những việc của thế gian, những người mà không đi ra và gia nhập vào những giáo hội khác. Đó là những người đang trở lại phía bên xa kia, đang sống dựa vào pho-mát và bánh mì, trên những sườn đồi, không được phép vào thành cổ. Phải xây nhà họ thành một thành phố ở phía bên này, trong đất không có người, với súng máy chỉ về cả hai phía. Nhưng nó đã bắt đầu đâm chồi của nó. A-men, và a-men! Thì giờ đã gần.

¹⁴⁰ Đó là dân Ích-ma-ên và Y-sác, đang đứng đó, làm nặng xi lên về mảnh đất, tuy nhiên, nhưng nó thuộc về Y-sơ-ra-ên. Nếu anh em tình cờ đi qua thành Giê-ru-sa-lem mới, họ sẽ không để

cho anh em vào thành cổ Giê-ru-sa-lem. Trước tiên anh em phải đi đến đó và để cho họ, dân Ả-rập, giải thích hết điều đó với anh em, sau đó mang anh em đi qua phía khác. Đó là con cháu Ích-ma-ên. Nhưng, hãy chờ đợi, sẽ đến lúc khi con cái Đức Chúa Trời sẽ chiếm nó. Điều đó đúng. Giê-ru-sa-lem sẽ được xây lại. Cửa lễ hằng ngày sẽ được thiết lập.

Và anti-christ sẽ làm một giao ước cho họ bảy tuần cuối cùng. Và trong giữa của nó, hấn sẽ phá vỡ giao ước đó, quay hết cả họ trở vào trong đạo Công giáo. Sự gớm ghiếc sẽ lan tràn trên hết thấy mọi vật, như thế, và rồi sự cuối cùng ấy sẽ đến.

¹⁴¹ Hãy xem, “bảy mươi tuần lễ.” Đúng thế, họ đã trải qua gần hai ngàn năm lưu lạc; họ đã bị săn đuổi hiện giờ, những người của họ; thật giống như đã làm cứng lòng Pha-ra-ôn, Ngài phải làm cho Hitler cứng lòng. Hàng triệu người đã chết. Hãy nhìn xem Eichmann này, phạm tội giết chết sáu triệu người Do Thái. Sáu triệu người của họ, những linh hồn con người, con trẻ, trẻ em, người lớn, tất cả đều bị giết chết; Eichmann, một người. Hãy nhìn nước Nga, các bạn đã đuổi họ ra khỏi đó như thế nào. Họ bị xua đuổi khắp nơi. Họ là một dân tộc bị khinh miệt.

¹⁴² Nhưng bởi vì họ yêu mến tiền bạc, họ đã quay về lại. Nhưng một số ít người đó đang trở về xứ Pa-les-tin. A-men, thưa các anh em! Khi anh em thấy nó bắt đầu quay về quê nhà của mình!

¹⁴³ Họ đã có đủ con số trong nơi đó bây giờ gần một trăm bốn mươi bốn ngàn người đó. Và điều gì đang xảy ra? Họ sẽ biết Giô-sép của mình. Anh em đừng lo lắng. Vâng, thưa quý vị. Và tất cả họ đang đứng đó chờ đợi điều ấy xảy ra. Và chính giờ đó...

¹⁴⁴ Các nước đã tuyên bố họ là một nước, năm ngoái này. Khi đụng đến điều đó, chúng ta ở gần giờ cuối cùng, Hội thánh dân Ngoại được cất đi. Vì thế, hầu như bất cứ lúc nào, Đức Chúa Trời có thể nói, “Y-sơ-ra-ên là dân Ta.” Khi điều đó đến, dân Ngoại được làm trọn.

¹⁴⁵ “Họ sẽ bị khinh rẻ,” Chúa Jê-sus đã phán, trong Ma-thi-ơ 24. “Sự gớm ghiếc tàn nát lập ra, họ sẽ giày xéo những bức tường của Giê-ru-sa-lem cho đến khi thời đại dân Ngoại được trọn.” Khi điều đó được làm xong, thì người Do Thái sẽ trở về trong

Giê-ru-sa-lem, để tái thiết lập đền thờ và sự thờ phượng tại đền thờ. Chúng ta sẽ hiểu hết thủy triều này trong những Sứ điệp sắp đến này, bảy mươi tuần lễ của mục đích sáu phần.

Bây giờ tôi sẽ đọc điều đó trước khi kết thúc, vì có thể là gần như sắp đến giờ cho chúng ta về nhà, sau đó hãy trở lại lúc bảy giờ tối nay.

¹⁴⁶ Trước hết, trước hết, nếu anh em đang ghi điều đó xuống, “Để làm xong sự phạm phép.” Đa-ni-ên, chương thứ 9, câu 24. “Để làm xong sự phạm phép,” một. “Để trừ tội lỗi,” hai. “Để làm sạch sự giam ác,” ba. “Để đem sự công bình đời đời vào,” bốn. “Để đặt ấn tín nơi sự hiện thấy và lời tiên tri,” năm. “Để xúc dầu cho nơi chí Thánh,” sáu. Và đó là những gì chúng ta sẽ nói vào tối nay. Đức Chúa Trời, đang làm ứng nghiệm!

¹⁴⁷ Nào hãy đợi, cho phép tôi xem lại, để anh em hiểu được nó. Trước tiên, “làm xong sự phạm phép.” Thứ hai, “làm sự ngăn trừ tội lỗi.” Thứ ba, “làm sạch tội lỗi.” Thứ tư, “mang sự công bình đời đời vào.” Thứ năm, “đặt ấn tín nơi sự hiện thấy và lời tiên tri.” Thứ sáu, “để xúc dầu cho nơi chí Thánh.”

Cho phép tôi đọc điều đó ra với anh em bây giờ, ra từ trong Kinh Thánh. Đó là câu thứ 24.

Bảy...tuần lễ được định trên dân người (dân Do Thái) và trên thành thánh người—trên thành thánh người (Y-sơ-ra-ên, Do Thái, Giê-ru-sa-lem), để làm xong...sự phạm phép (một),... để trừ tội lỗi (hai),... để làm sạch sự gian ác (ba),... để đem sự công bình đời đời vào (bốn), và dựng đặt ấn tín nơi sự hiện thấy (năm)—sự hiện thấy và lời tiên tri, và xúc dầu cho nơi chí Thánh (sáu).

¹⁴⁸ Đó chính xác là những gì Ngài đã đến để nói với ông, điều đó sẽ được thực hiện, và sau đó sự chấm dứt sẽ đến.

¹⁴⁹ Bây giờ, tối nay chúng ta sẽ nắm được những điều đó là gì, và thấy chúng ta gần ở đó như thế nào. Và rồi Chúa nhật đến, đưa vào và đặt những yếu tố thời gian này một cách chính xác nơi chúng ta đang đứng. Tôi yêu Ngài.

¹⁵⁰ Y-sơ-ra-ên đang trở về quê nhà mình, Y-sơ-ra-ên. Cho phép tôi chỉ nói điều này bây giờ trong khi...Tôi đoán nó ở ngoài băng

ghi âm. Cho phép tôi nói điều này. Chính giờ mà Y-sơ-ra-ên lập quốc... Lý do tôi đã luôn luôn tin, trước hội chúng của tôi ở đây, rằng đã có điều gì đó mà tôi đã dự phần, trước khi tôi chết, về đem dân Y-sơ-ra-ên trở về với Chúa. Bởi vì, khi chính giờ đó, bằng biểu đồ Liên Mỹ, dân Y-sơ-ra-ên được tuyên bố thành lập nước, cho lần đầu tiên trong hai ngàn năm kể từ khi họ bị lưu lạc, không một dân tộc nào; chính cùng giờ đó, thật chính xác với giờ, mà Thiên sứ của Chúa đã gặp tôi xa phía bên kia và sai tôi đến với... với Phúc âm. Chính việc giống như vậy, ngày 7 tháng Năm, 1946.

¹⁵¹ Bây giờ, thế thì, một việc khác cho tôi biết. Chính là “sự khôi phục lại những tấm lòng của con cái trở lại cùng cha, và lòng cha trở lại cùng con cái,” Sứ điệp. Để ý, Ma-la-chi 4 (không phải 3), 4!

¹⁵² Một việc khác. Khi Billy, con trai tôi, và tôi, cùng Anh Ern Baxter, chúng tôi đã trên đường đến xứ Pa-les-tin, sau khi chúng tôi đã gặp những người Do Thái ở nhà Anh Arganbright, và họ đã thấy buổi nhóm. Lewi Pethrus đã gửi những cuốn Kinh Thánh này qua nơi đó. Và anh nói... Những người Do Thái này đến, nói, “Nếu anh muốn gọi một đám người lãnh đạo của Y-sơ-ra-ên, tôi muốn nói, không phải là những giáo sĩ mới này với tất cả những buổi lễ của họ, nhưng gọi những người lãnh đạo dân Y-sơ-ra-ên thật với nhau. Và chúng tôi đã đọc quyển Tân Ước này, và chúng tôi biết rằng khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ bảo chúng ta những điều này, giống như người đàn bà ở Sa-ma-ri. Chúng tôi biết Môi-se đã nói Đấng Mê-si của chúng tôi sẽ là một đấng tiên tri. Và khi anh có thể nói với họ và chỉ ra cho họ thấy, bằng lời Kinh Thánh đó,” mà chúng ta sẽ đi vào trong Sứ điệp tối nay, “rằng họ đã phải bị làm cho tối tăm và tấm lòng họ dốt bỏ, để dành chỗ cho dân Ngoại có thể đến, để chúng ta có thì giờ về sự cầu thay cho dân Ngoại. Và họ đã bị cứng lòng thật đúng như đã có trong thời Giô-sép, và vân vân. Và sau đó mang những người Do Thái đó vào một nơi, và gọi những người ấy từ cử tọa đó, thật giống như các bạn làm với dân Ngoại này ở đây, bởi sự cảm thúc của Thánh Linh.” Bởi vì, họ nói, “Nếu Jê-sus này, nếu Ngài là Đấng Mê-si, và những lời của ông là thật, thế thì Ngài không chết, và Ngài vẫn sống. Và nếu Ngài vẫn sống, Ngài đã hứa là ở trong Ngài...đầy tớ...đầy

tớ—những đấng tớ Ngài, những môn đồ của Ngài. Và nếu chúng tôi có thể thấy Ngài làm dấu hiệu của đấng tiên tri, thì chúng tôi sẽ tin rằng Ngài là Đấng Mê-si.”

Thật là một điều tuyệt vời, hoàn toàn đúng. Thế thì, điều đó sẽ làm gì? Một nước sẽ được sanh ra trong một ngày, giữa những nhà lãnh đạo. Mỗi người trong họ sẽ nói, “Chúng ta biết điều đó.” Khi thầy dạy luật đó nói việc đó, điều đó không có gì tranh cãi. Một nước sẽ được sanh ra trong một ngày. Nước Y-sơ-ra-ên sẽ ra đời trong một ngày.

153 Và tôi đã lên đường, và đứng ở Cairo, Ai Cập, với một tấm vé trong tay, và cuộc gọi mười lăm hay hai mươi phút. Người ta đang xếp hàng chờ đến lượt. Và tôi đi xuống xem một miếng gỗ mun nhỏ này, với hình một con voi nhỏ làm bằng một miếng gỗ mun, với một—một cái ngà voi. Tôi định gửi nó đến một bác sĩ bạn của tôi, Bác sĩ Sam Adair, cho một cái cân giấy. Và tôi đang nhìn nó. Và Điều gì đó bảo tôi, “Đây chưa phải là thời giờ. Hãy ở lại ngoài xứ Pa-les-tin.”

154 Vì thế tôi nghĩ, “Đó chỉ là mình đang nghĩ thế.” Và tôi đi tiếp.

Điều gì đó nói, “Đây không phải là lúc.”

155 Và tôi đi ra bên ngoài đằng sau nhà chứa máy bay. Tôi giơ tay lên đầu với Đức Chúa Trời. Tôi nói, “Lạy Chúa, có phải chính Ngài đang phán với con không?”

156 Phán, “Đây không phải là lúc. Hãy ở lại bên ngoài xứ Pa-les-tin. Đây không phải là lúc.” Rồi tôi lấy vé và đổi nó, và đi từ đó thẳng qua Rô-ma, và trở lại Lisbon, ở Bồ Đào Nha, và từ đó về lại Hoa Kỳ.

157 Giờ chưa đến. Tội lỗi dân Ngoại chưa đầy trọn, chỉ đến khi đầy chén. Nhưng ngày nào đó sẽ đến, và Đức Chúa Trời sẽ sai đến một người nào đó ở đó là một đấng tiên tri, và sẽ chứng minh với họ. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ đẩy người ấy lên ngay lập tức, người đó có thể là bất cứ ai, giờ đến sẽ đẩy người ấy lên nhanh chóng. Tôi tin nó phải đến. Đó là những gì chúng ta đang nghiên cứu cho điều này, rằng chúng ta quá gần.

¹⁵⁸ Và, hãy nhớ, chính giờ phút mà dân Do Thái tin nhận Đấng Christ, thì Hội thánh dân Ngoại được cất đi. Thế thì dân Ngoại có những tai nạn đổ ra trên họ, sự Hoạn nạn.

¹⁵⁹ Và—và làm sao con người, những giáo sư lớn có thể giảng dạy, và nhìn vào Kinh Thánh này như thế này, rồi nói rằng Hội thánh trải qua thời Hoạn nạn, khi mà không có một lời Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh nói về điều đó! Họ đã không có một tai nạn nào.

¹⁶⁰ Một người cách đây không lâu, đã nói với tôi, nói, “Ồ, Chị McPherson đã dạy rằng Hội thánh sẽ trải qua Hoạn nạn, bởi vì chúng ta sẽ là những ánh sáng chiếu sáng trong lúc đó.” Đó là dân Y-sơ-ra-ên vậy, không phải dân Ngoại.

Dân Ngoại đã được cất đi, Hội thánh. Họ phải trải qua thời kỳ Hoạn nạn. “Con rồng phun nước ra từ miệng nó,” chương thứ 17, “và đi tranh chiến với những người còn lại,” những người nữ đồng trinh đang ngủ gục. Không...Hội thánh thật đã được cất lên. Nàng đang dự Tiệc Cưới vì những việc này, khoảng thời gian ở nơi Tiệc Cưới sẽ được diễn ra, tuần cuối cùng. Và đó là khi Hoạn nạn bắt đầu, khi nạn châu chấu và sự bức hại nổi lên trong các hội thánh, những việc như vậy.

Rồi, lúc cuối cùng, trong chương thứ 19, ở đây Nàng đến với Chàng Rể của mình. Halêlugia! “Vua của các vua, và Chúa của các chúa; mặc áo nhung trong Huyết, và đạo binh trên Trời đều cỡi ngựa bạch, đến với Ngài. Tại đó Nàng đến, đem Nàng vào thời đại Ngàn năm. A-men! Ồ!

Đáng chúc tụng Danh thánh, ồ, đáng chúc tụng
Danh thánh,

Đáng chúc tụng Danh của Chúa;

Đáng chúc tụng Danh thánh, ồ, chúc tụng Danh
thánh,

Đáng chúc tụng Danh thánh của Chúa.

Jêsus là Danh thánh, Jêsus là Danh thánh,

Jêsus là Danh của Chúa;

Jêsus là Danh thánh, ồ, Jêsus là Danh thánh,

Jêsus là Danh của Chúa.

Đáng tán dương Danh Ngài, ồ, đáng tán dương
 Danh Ngài,
 Ồ, đáng tán dương Danh của Chúa;
 Đáng tán dương Danh ấy, ồ, tán dương Danh
 ấy,
 Đáng tán dương Danh của Chúa.

¹⁶¹ Anh em làm điều đó như thế nào? Anh em hãy làm Nó vĩ đại trong đời sống mình. Anh em hãy sống cuộc đời như vậy để người ta có thể nói, “Đó là một đấng tột của Đấng Christ.” Đó là cách anh em tán dương Danh Ngài. Chúng ta hãy xem. Ồ, anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ồ, chao ôi! Bài hát ngắn của chúng ta nào:

Trong máng cỏ cách đây đã lâu, tôi biết thật rõ ràng,
 Một Hài Nhi được sanh ra để cứu con người khỏi tội.
 Giảng đã trông thấy Ngài trên bờ biển, một Chiên Con đời đời,

Chiên Con đó với Bảy Ấn, Đấng duy nhất trên Trời và dưới đất có thể lấy nó đi. Trong máng cỏ...

Trong máng cỏ cách đây đã lâu, tôi biết thật rõ ràng,
 Một Hài Nhi được sanh ra để cứu con người khỏi tội.
 Giảng đã trông thấy Ngài trên bờ biển, một Chiên Con đời đời,
 Ồ, đáng chúc tụng Danh Chúa.

Ồ, đáng chúc tụng Danh thánh, ồ, chúc tụng
 Danh thánh,
 Đáng chúc tụng Danh Chúa;
 Đáng chúc tụng Danh ấy, chúc tụng Danh ấy,
 Đáng chúc tụng Danh Chúa.

¹⁶² Tôi thích thờ phượng. Anh chị em thích không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ, chúng ta không đến nhà thờ chỉ để nghe bài giảng; điều đó tốt với nó. Nhưng chúng ta đến nhà thờ

để thờ phượng, thờ phượng trong Thánh Linh và trong Lễ thật. Anh em đã nghe Lễ thật; đó là Lời. Hiểu không? Bây giờ, thờ phượng, là bày tỏ chính mình với Ngài. Hiểu không?

Ồ, *Tôi Yêu Người Khách lạ Ga-li-lê Đó!* Hãy chơi đàn cho chúng ta cùng một hát bài quen thuộc đó. Vâng, thưa anh. Anh biết bài đó không, Teddy? Tôi quên lúc này. Chúng ta hãy xem. Chúng ta hãy xem.

Ồ, tôi yêu Người khách lạ xứ Ga-li-lê, xứ Ga-li-lê,

Vì Người đã làm quá nhiều cho tôi.

Người tha thứ hết thảy tội tôi, ban Đức Thánh Linh trong lòng;

Ồ, tôi yêu, tôi yêu Người khách lạ xứ Ga-li-lê.

Người thu thuế đi vào đền thờ cầu nguyện ngày kia,

Người khóc lóc, “Ôi lạy Chúa, xin thương xót tôi!”

Người ấy được tha hết tội, và được ban cho sự bình an sâu xa trong lòng;

Người nói, “Hãy đến, xem Người khách lạ xứ Ga-li-lê.”

Ồ, tôi yêu Người khách lạ xứ Ga-li-lê, xứ Ga-li-lê,

Vì Người đã làm thật quá nhiều cho tôi.

Người tha thứ hết thảy tội tôi, ban Đức Thánh Linh trong lòng.

Ồ, tôi yêu, tôi yêu Người khách lạ xứ Ga-li-lê.

Người què được bước đi, người câm được nói rõ ràng.

Quyền năng với tình yêu ấy được phán trên biển khơi.

Người mù đã được thấy, tôi biết điều ấy chỉ có thể là

Quyền năng của Người khách lạ xứ Ga-li-lê.

Ồ, tôi yêu Người khách lạ xứ Ga-li-lê, xứ Ga-li-lê,
 Vì Người đã làm thật quá nhiều cho tôi.
 Người tha thứ hết thảy tội tôi, ban Đức Thánh
 Linh trong lòng.
 Ô, tôi yêu, tôi yêu Người khách lạ xứ Ga-li-lê.

Hãy nghe câu này.

Người đàn bà ở bên giếng, Ngài nói hết thảy tội
 lỗi bà,
 Làm sao bà đã có năm đời chồng lúc ấy. (Đó là
 Ngài.)
 Bà được tha mọi tội lỗi, và sự bình an sâu kín
 đã đến trong lòng;
 Rồi bà la lên, “Hãy đến, xem Người khách lạ xứ
 Ga-li-lê!”

Ồ, tôi yêu Người khách lạ xứ Ga-li-lê, xứ Ga-li-
 lê,
 Vì Người đã làm thật quá nhiều cho tôi.
 Người tha thứ hết thảy tội tôi, ban Đức Thánh
 Linh trong lòng.
 Ô, tôi yêu, tôi yêu Người khách lạ xứ Ga-li-lê.

Tôi yêu Ngài. Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng
 nói, “A-men.”—Bt.] Cả tấm lòng tôi! Còn anh chị em thì sao? [“A-
 men.”] Ngài chẳng tuyệt vời sao? [“A-men.”]

Ồ, kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Chúa Jêsus đối với
 tôi, (Ngài là gì?)
 Đấng Mưu Luận, Vua Công Bình, Đức Chúa
 Trời Toàn Năng chính là Ngài;
 Ô, cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và ô nhục,
 Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen
 Danh Ngài!

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này và suy nghĩ về điều đó.

Tôi xưa lạc mất, nhưng bây giờ tôi tìm thấy, tôi
 được tự do khỏi sự đoán phạt, (các nước đang
 tan vỡ; không hề gì)

Chúa Jêsus ban sự tự do và sự giải cứu trọn vẹn;
 Ngài đang cứu tôi, Ngài đang giữ tôi khỏi mọi
 tội lỗi và ô nhục,
 Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen
 Danh Ngài.

Ồ, kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Chúa Jêsus đối với
 tôi.

Đấng Mưu Luận, Vua Công Bình, Đức Chúa
 Trời Toàn Năng chính là Ngài;
 Cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và ô nhục,
 Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen
 Danh Ngài!

Ồ, hãy suy nghĩ về điều đó!

Tôi xưa lạc mất, nhưng bây giờ tôi tìm thấy, tôi
 được tự do khỏi sự đoán phạt,
 Chúa Jêsus ban sự tự do và sự giải cứu trọn vẹn;
 Cứu tôi, (Ngài làm gì?) giữ tôi khỏi mọi tội lỗi
 và ô nhục, (đang lái đi trên điều đó)
 Ồ, kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi
 khen Danh Ngài.

Bây giờ cùng nhau hát!

Ồ, kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Chúa Jêsus đối với
 tôi,
 Đấng Mưu Luận, Vua Hòa Bình, Đức Chúa Trời
 Toàn Năng là Ngài;
 Ồ, cứu tôi, giữ tôi khỏi hết thảy tội lỗi và ô nhục,
 Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, đáng ngợi
 khen Danh Ngài.

Ồ, tôi yêu Chúa Jêsus biết bao, (vinh hiển thay!)
 Ồ, tôi yêu biết...

Rất vui mừng tôi được cứu! Rất vui mừng tôi đang chờ đợi
 sự Đến của Ngài!

Ồ, tôi yêu Chúa Jêsus biết bao,
 Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.

Bây giờ hãy giơ tay lên, nếu chúng ta muốn nói điều đó.

Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,
 Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,
 Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,
 Vì Ngài đã yêu tôi trước.

¹⁶³ Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “Có.”—Bt.] Thế thì anh chị em phải yêu mến lẫn nhau. Bởi vì, nếu anh chị em không yêu những người mình có thể thấy được ngay cả ở đây, thì làm sao anh chị em có thể yêu Ngài là Đấng anh chị em không thấy được? Chúng ta hãy bắt tay nhau, nói:

Ồ, tôi yêu Chúa Jêsus biết bao,
 Ồ, tôi yêu Chúa Jêsus biết bao,
 Ồ, tôi yêu Chúa Jêsus biết bao,
 Vì Ngài đã yêu tôi trước.

Tôi sẽ không bao giờ...(Hãy giơ tay lên với Ngài
 giờ này. Chính là điều đó.)...-bỏ Ngài,
 Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,
 Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,
 Vì Ngài đã yêu tôi trước.

¹⁶⁴ Chỉ suy nghĩ, Ngài đã bày tỏ điều vĩ đại đó cho chúng ta. Chúng ta có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài kỳ diệu phải không? [“A-men.”] Thật chúng ta biết ơn Chúa Jêsus của chúng ta; không bao giờ lìa bỏ chúng ta. “Lạy Chúa, xin cho con luôn ở với Ngài, ngay cả khi...” Anh chị em đang vui hưởng *Bảy Mười Tuần Của Đa-ni-ên* chứ? [“A-men.”]Ồ, chúng ta có yêu Ngài không? Yêu như thế nào?

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,
 Ngài là Chiên Con của Đồi Sọ,
 Cứu Chúa...

Cứ thờ phượng Ngài, từ tấm lòng anh chị em.

Giờ này xin nghe lời tôi khẩn xin,
 Quăng mọi tội xa khỏi tôi,
 Xin để tôi từ ngày này
 Hoàn toàn thuộc Ngài!

Hồi tôi bước đi trong cuộc đời tối tăm hỗn độn
 này, (tất cả chúng ta đều như vậy)
 Và đau buồn giăng bủa quanh tôi, (Vâng, Chúa
 ôi.)
 Chỉ có Ngài là đáng dẫn dắt tôi; (Dẫn dắt con
 qua điều đó, Chúa ôi.)

Ô cho ngày thay đêm tối nay,
 Lau dòng lụy xưa ráo ngay,
 Cũng không để bước tôi lạc loài
 Lạc xa Chúa hoài.

[Anh Branham bắt đầu ngâm nga bài *Đức Tin*
Tôi Ngược Lên Ngài—Bt.]
 Xin bồi nhược điểm bổ tâm thần,
 Mong được phần hưng;
 Cho ngày thay đêm tối nay,
 Lau dòng lụy xưa ráo ngay,
 Xin để tôi từ ngày này
 Hoàn toàn thuộc Ngài!

¹⁶⁵ Ô Chúa Jê-sus, chúng con thấy mình đang gần điều gì đó. Tiên tri Ê-sai đã nói về điều đó; Giê-rê-mi đã nói về điều đó. Đa-ni-ên nhìn lại và thấy những gì họ đã nói. Điều đó khiến lòng ông được khuấy động, và ông—ông ngược mặt lên Trời. Ông đã kiêng ăn, mặc áo gai và đội tro. Ông muốn nghe, vì thế ông đã có thể cảnh cáo dân sự.

¹⁶⁶ Lạy Chúa, chúng con, cũng thấy bởi những Sách, Sách của Ngài, Sách của Ê-sai, Sách Giê-rê-mi, Sách Gia-cơ, Giảng, Lu-ca, Mác, Ma-thi-ơ, Sách Khải Huyền, hết thấy các Sách của Ngài, rằng chúng con ở gần sự cuối cùng. Và chúng con ngược mặt hướng lên Trời, trong sự cầu nguyện, sự khẩn xin, để tìm thấy nơi mình đang sống, Chúa ôi. Chúng con bắt đầu thấy ánh bình minh ló dạng. Và, Chúa ôi, chúng con đến với Ngài. Đức tin của chúng con nhìn lên Ngài giờ đây. Quãng sang một bên mọi gánh nặng, mọi tội lỗi, mọi sự vô tín tâm thường mà sẽ rất dễ dàng vây lấy chúng con, giờ đây chúng con hối hả hướng về mục đích của sự kêu gọi cao quý, biết rằng thời giờ chúng con giới hạn.

¹⁶⁷ Xin ban phước cho những người này ở đây, Chúa ôi. Họ yêu Ngài. Họ là của Ngài. Họ đã bước ra. Ngài là Đấng đang thực hiện sự bày tỏ. Chúng con cầu xin để Ngài sẽ ban những điều này cho chúng con khi chúng con chờ đợi Ngài.

¹⁶⁸ Xin ban cho chúng con một buổi tối học hỏi tốt lành, Chúa ôi. Ban cho chúng con sự hiểu biết. Xin đem chúng con trở lại tối nay, tươi mới. Chúa ôi, xin xúc dầu cho con chiều nay, ồ, như con nghiên cứu, Chúa ôi, vì sáu lý do về sự thăm viếng này của Gáp-ri-ên. Nếu Gáp-ri-ên đến thăm viếng và ban cho ý nghĩa sáu phần, Chúa ôi, chúng con phải biết điều đó. Chúng con nghiên cứu bởi Kinh Thánh và biết chúng con gần rồi. Vì vậy chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ bày tỏ điều đó cho chúng con tối nay.

¹⁶⁹ Chúa nhật tới, lạy Chúa, Ôi Đức Chúa Trời, xin đặt họ vào trong những ngày đó. Con không biết thế nào, nhưng Ngài có thể mang chúng con đến đúng giờ. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con đang nhìn lên Ngài. Chúng con yêu mến lẫn nhau và Huyết của Chúa Cứu Thế Jêsus, Con Đức Chúa Trời, đã tẩy sạch chúng con khỏi mọi tội lỗi. Chúng con đang ngước lên Ngài giờ này. Xin giúp đỡ chúng con khi chúng con chờ đợi Ngài, Cha ôi, qua Jêsus là Chúa chúng con.

LỜI DẠY CỦA GÁP-RI-ÊN CHO ĐA-NI-ÊN VIE61-0730M

(Gabriel's Instructions To Daniel)

LOẠT BÀI BẢY MƯƠI TUẦN LỄ CỦA ĐA-NI-ÊN

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 30 tháng Bảy, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org